

ஸ்ரீரஹ் .

ஸ்ரீதெராவாநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீஅராவரஹ்நயெநமஃ.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க
ராசாரியர் இடற்றிய

**ஸ்வஸ்யமாநோகதி ஸௌஷ்டவ
விமர்சம**

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடி பது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸ்வஸ்யமான ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு
சுலோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமாநுஜ வித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சேன்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரஸ்ரீ பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்

விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

சுரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்” என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலேந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளை யப் பரிஹாஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலவித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகைக்ஷ முதலிய நாலேந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன், கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் வினைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏனி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்ய மாநஸூக்தியார்த்தரிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் ‘வணதநூநூகதபூ

விஃ க்ருதாஃ காரிதாஸு மூநூ’ என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிற ர ஏனி வெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷே நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ள தெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சக்ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் பொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டா ரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரைமில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து “* மூநூநூஜெஞ்ஞாவஹாஸு மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதிநீ பங்கத்தினை நான் ஸமர்த்தம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் தூர்த்து அத்தைவத ஸந்யாலியாகி விடக்கடவேன்” என்று பெருமிடறு செய்து பேசி யருளினவர் என்பதை இவர்தமுள்ளம் மறந்திராது. உதி. ஸு. சு. டாஸ்டி.

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

நிமலானுமாரகுது ஸுகிதகீ
ஸுயயாவஸுஸீஸததம் விவதாடி
நஸெ உயீ ஸுடிதெ ஸுதரா
யடிநஸுடிதெ கிஹம் கரவெவ ।

அமுதமமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்து மவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4 ஸ்ரீஹ் கொழியாரெதுவவடி ஹிதா ஸாயவஸாய
ஹீஹா ஸாஸவாநாடிகுஹ்ஹுநுவ வடதா ப்ராவவ
தமுமணாஹீ ஸாஸாஹ்ஹுநவஸுஷாவவிவ நிவ
ண்தா ஸாதநொவீதி ஹொகெ ப்ரவ்ஸாத்ஹெவ
வொஹீ ஸஹஹ வஹுதராநுவிஸுதீஹ ப்ரயாஸாநு ।

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹ்மேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயகந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 ஸவஹ்ஹெஷுநவடிஸுகிநிகரெ ஷாவாயஹ்யெஹ்
ஸள யொஹீஹ வஹு கொழியாவவடிஹாக்ஹாதயஹ்
உநாஹுஸு விஸாஹொ விவதீஹ டிஹணா
ரொ யாஸாவதாஹுயா விவநாநவஹஹ்ஹெ
கூதிமஹெஸுஸுநிரவஸுஹு

அமுதிலுமாற்றினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக்ஷில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்ற தூஷணை லை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 வஸஸூநவகுதூய-நிஷஷ-உதி யாங்குதிடி
பூவிவிவடிதீஜோயம் தவிஜஸெ-யதெயுநா

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமாந ஸ-லிக்த்யர்த்த நிஷ ர்ஷ மென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற தூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 விவாரெ மவீயஸூஸள ஸம்யஜீஹு
பூஸஜம்ஸஜஹு வ்யூவிவூணாம
ஹாவய-லாமொகூரதெஷநவெ-
ஷஸகுயாம் ஸக யாம் வுநகூபூரெ யாடி

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸ-லிக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8 ஜொக்ஷாவாயொ ராயா வதிரிதி மூரூலி. பூரூ
மெம். பூரூ ராவீசு பூரூக்ஷூதூயக்ஷீடி உ உவி
உதயொவாயவதெதி நவூம் வதூம்பூரொலிரெ,
தெஷ்யஉவியதிராமெ ஸீவூ பூவூதூ பூராயஸெ
யிரூஜாவ துடிவி \$ ஹூஜிவிவத-லூகாமூஷுமூடி
[\$ துடிவி தயாவீதூய-லூ]

திருமகள் கொழுநனான எம்பெருமான் மோக்ஷோபாய மென்று பூருவாசாரியர்க ளெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் நிமித்த 'இவரும் தனியே பாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட பிள்ளைகளின் திரளில் இந்தயதிகளும் அர்வமிக்க விழும்பு பெரும்பாலும்

சிதிராயினனெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத் திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. தவஸூர்வாஸநாஸக கதிவந வ வவாஃஸூர்வா
வாஸி வுரவாஸக, வாராஸாஜிநுவஜுபுயநவபு
தரம் வஜுபுஜம் வரவாஸக। வனவஃஸூர்வா
லுஜமண கமுவொநகுமெ குமெ ஷமுநொ விஜ
ஜராணாம் ஹுஜயஜதிதராம் பீணயெஜாகவஜு

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ர யஸார வியாக்கியானமகிய) ஸாராஸ்வாதிரியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களை யெல்லாம் வேரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீழிகாலம் விக் வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. ஸஹவூவ்வரிஷியா ஜ ஜவாதவெவாவகாரக
ஜஜவஜாகவிராஜிநம் வஹுமுணாம் யொவாவ
வாதீதரக ஸொயஃஸூயஜிவதஜநுவஜாநு
ஜாநவஃஸூயி பூரஜஹவாயதெ பூவகுணம்
கூவயெஜாநம் விஜஸக சவிஜு

சென்றவருஷத்தில் 'ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா' என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ் வருஷத்தில் இந்த விமர்சகரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. வனவஹா விஸாஸுயா கருணயா விஸொவகாரொ
விதாநு சுதூவஸூகஸதவநநிவயாநு ஸஸதஜுவ
யநு ஸொயஃஸூயிகஸாவஹளஜ ஹித ஸூகொழி
யாலுயதி நிதூயெயஜஹொவகாரஜஹிஜ ஜீயாத
ஹஸூவஸா ॥

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங் களான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய் தருளாநின்றனாகொண்டே நீழிவாழவேணும்.

12. சுவஸ்யதீஷ்டா யஜிஜோஷாஷெ
கஸம் உபெவம் உவதொ உஹாய-ர்
புராஹ-வெயுஸ்யெயெவிதீவ
யுராயநு க்யுதஜெகூஸுடிவீயக்யுதெ ||

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிதா தலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலை. ல் லால் கைம்மாறிலேன்.

ஐதூவொஹா தரஞவஃபுரயஃவரிவெஃ

சுய இக்ஷுவாயகவ விஜஸ-வரொவிதீய-வரிவெஃ

13. லொக்ஷாவாயகவலி ஸ்ரியஜதி வடிதாம் ஸனியள
ஜூவயா உஷாவிஸாஸுவெதஜயதி வுரூஷ
காரகவஸூர் ராயாடி லொக்ஷாவாயக வாவெ
டிய நவூஷகாரகவஸூர் வடெத யானாரொ
களயயாவா வுயிகரண தமெவபுரவிள தமெ
தக | † († ணதஜிதிவாராநுநிஷெ-ஸ் ; வுரூஷ
காரகவவாயகவெதியாவக.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷாபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண் ணப்பம். பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுன தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றோ. இருளும் ஒளியும் ஒரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவயக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடர்.

14. உகெகூஸய-புரஹெ புரலவதி சஉறாவி ஸுயம்
விஷுவெசு தஹெஷா கவூஹெதொவ-ஹதி

வாஸுஷகாரகியாகஸௌராநு யதிஹிவஹுதா
 துஃ ப்ரஹவதிவாஸுஷௌ டாவநாஸ-ப்ரயாவஸு
 ஸுாஸ்கிஃ மௌஸௌவாஸீதஹுஹ. விஜயதி ப்ரா
 ஜகமௌவீ நகஸாஸு ||

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்திஸாம் ராஜ்யத்தை
 அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத்
 தவனவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு
 பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வயக்தி அப்
 பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது
 மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இஃதொன்றை மாத்திரம்
 பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 சவாஜுக்ஷு ஹவாதி-உதா கஸுணா நாராயணா
 வெக்ஷயா மக்ஷானவவிமக்ஷணேதி தபிஃ ஸவ-
 த்ருஜோவாஷுதெ வெஸுஷா ஸாயிக்ரதிஃ கஸுதொ
 விஹத ஸாதஜூவகுண-ப்ரஹாரஸூரோவடக
 கியாவஸு நிரதா ஸ்ராஜுதஹொ வினூதாடி |

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட
 ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற
 விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தி
 பளிக்கவல்ல மயும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்
 குஸ்வதந்திரான பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடு
 வது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 நஜாதாவிஹிஸூரஃ வாஸுஷகாரக்யுத்ஃ ஸ்ரீதஃ
 ஸடாவி கஸௌவதகஸு ஸ்யதஹக்யுவி ப்ரோஷுதெ
 ததெதபிஸீநவஸு விஹதவக்ஷவாதயதெ
 வராஜுஸஸிவெவிஸூரஃ பரஜி சசவஜுஸூரஃ க்யுஸூ
 ஸூ

எம்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்ப
 தில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி
 வருகின்றாளென்றும் ப்ரவித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினாலும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்துவத்தை நன்குணரலாமே.

17. ரோக்ஷாஷு வஜ்ஜு தாவஜ்ஜுரவிஜநியபாதஜீதிஸூரிக்
க்ஷாசு வனகாகிந்ரா நயக்ஷ்ரா வஸுகரவிதரணம் வெபாஹ
வீதீதிஹெதொஃ ஸா ஸூராதஜ்ஜுரஹிஜ்ஜுரவஹதி வஸு
ரஸுகராகிந்யபாதஜ்ஜுரஸவம் தஸூரஜ்ஜுரஸவாயொஹவி
தஸூரிகிந்யபாதஜ்ஜுரஸவம் தஸூரஜ்ஜுரஸவாயொஹவி

மோக்ஷமென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமானாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானொருத் திதானே அதனை அடிபார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந் திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத் திலே கை வைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத் வத்திற்குக் கொத்தையில்லை என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று :

18. ரோக்ஷா ஷு வஜ்ஜுரிகதா யா கயிதா ஸா
நெவாசெஷ்ஷா ஸாஹரஜ்ஜுரிகரணாஹா
விஷுரவஜ்ஜுரிகதா யா நிஜவஜ்ஜு
ஷாஹதே ஸா வாஹிஜயாஹா நஹவீதி |

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதத்தனை மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின் றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட் டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றனென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19. ஸூரெ வஜ்ஜுரஜ்ஜுரதவாஹம் நிஜவாஹா
ஜ்ஜுர தவாஹம் வஜ்ஜுரதவாஹம் நிஜவாஹா
வெவாசெஷ்ஷம் ஷுரவஜ்ஜுரதவாஹம் நிஜவாஹம்
விவாஹ ரோஹம் கொவி நமஜ்ஜுரதவாஹம் நிஜவாஹம் |

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமையை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணது.

20. தஸ்யஸொ நவ கஸுநெதி வத்ரிதூஹிஸு-திஷுரவித ஸூதனெஹா விஹுரஹு-தொ நிஜவெடி ஸ்ரீஸூரிக்ஷம் யயா ததசு ஸ்ரீஸஹெரிஸு-மஹுராயா-ததா ரிஷ்யாஹிதேஷம் நிமரினெடிஸிகுமிரா ஜாநநவஸு-யஸூர டிகு-த

நதஸ்யஸொகஸுந * வதிவிஸுவஸூதெஸூரடி * இத் யாதிசுருதிவித்தமான நிருவாயிகவவ-ஸூரிக்ஷத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்துவதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கிறனென்ப தஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. லிஷு-யாசி ஸூகரிவி ஹரி: ஸூரஸூ-தஸூரிக்ஷசு கவ-ஸூநாஸூ நிருவரிநிஜபூ-ஹவெநெதிதசவடி
“உதெ-நாஸூ நிஜரிவிவடி-ஹெஸிகாஹெஸகாஹ்-கூ”
கெ-தஸூ-ஹூ-விஸடி-திநாஹெஸிகெஹூ-ஹயா-மூ-|

* உதெ-நாஸூ நிஜரிவிவடி-ஹெஸிகா ஹெஸகாஹ்-கூ * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்னுடைய ஸொத்தாகவேபிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காசவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனெம்பெருமான் என்னுமிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. ஸூரகெ வஸுகெ நிஜவஹி கிநூவ-தொ வஸு-மதூ லிஷு யாஸூ-பூ-கடி தரிஹ-கெஸவஸூரிக்ஷடி |
ஸொவிஸூரீ லிஸதி தஹி-ஹெஸிகாஹெஸகாஹ்-கூ
கூ-கூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-மஹு-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-
(ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-ஹூ-)

மேற்குறித்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் “நிஜம்படி” என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * ஷேஸிகாஷேஸகாங்க்ஷீஸநுடிதே * என்றகயாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக் க் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. ஜ்ஞாநீக்ஷாதா ரிபி ரிதரிதி ஸ்ரோஹஷா விஸ்வஹூடா
வாஹுஜாதிஸ்ரயிபிவிஹவாஸுஸூரிதா ஸூராத்மிஷா
மக்ஷாஹம் ஸ்ரோரிஷ்வித நிஹிதாஸூரிதா ஸூராயுதக்ஷே
ஸூரிஷ்விதே க்ஷுப்திவஸிதம் ரிபிவதஸூரிஷ்விதே

* ஜ்ஞாநீ ஆத்மைவ மே மதம் * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாஹுஜிவிஸெஷமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்துள்ளிருக்கின்றனென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்விதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. விநாயகநீவாஹம் ந ஷிஸிதி ரிபிஷ்விதே
ஹிஸிஸ்யாநிஷ்விதாஸூரிதா ஸூராத்மிஷா
க்தேதா ரிபிஷ்விதாஸூரிதா ஸூராத்மிஷா
யிஷ்விதாஸூரிதாஸூரிதா ஸூராத்மிஷா

பிராட்டியின் நியமனமின்றி “ரிபி” எம்பெருமான் முத்திச் செல்வமளிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷாபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில் இத்தகைய உபாபதவம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. மக்ஷீஸூரிதாஸூரிதா தத்ரூணயா மஹிஷிதாஸூரிதா
ஹிஷிதாஸூரிதாஸூரிதா தத்ரூணயா மஹிஷிதாஸூரிதா
ஹிஷிதாஸூரிதாஸூரிதா தத்ரூணயா மஹிஷிதாஸூரிதா
ஹிஷிதாஸூரிதாஸூரிதா தத்ரூணயா மஹிஷிதாஸூரிதா
ஹிஷிதாஸூரிதாஸூரிதா தத்ரூணயா மஹிஷிதாஸூரிதா

மோக்ஷபதவியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான ஸொத்து என்றும் அவளுடைய கருணையினாலன்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 சூவாய-பாசுவிஃகூஃவாய-உதிநஸூலாநவனவெதிவெசு
தாஃபுக்ஸாய-நதா ஸ்ரியொவிஜய-தீதூஸூகஸிஷாஸூவஃ
வனவனென-தஃபுஃரி-த-ஹவதிஹா நாராயணஸூஃரி-வா
வாய-பாசுவிஃகூஃ வாடவடிதொ-திபெ-புஸ-நா-ஹ-பா-உதி

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது வித்தார்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது வித்தார்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில் எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று

27 ஸ்ரீமெஹிரொம-ரொரவி மிர- ஸ்ரீஸாரஸாஸூ
ஃஷ-பெ-சூஷூ-கூ-வஹு-ஸொ-ந-தா-ஸூ-வி-ய-தெ.
கூ-தூ-வி-ய-கூஷூ-வ-பு-ய-கூ-பெ-தூ-தூ-ஸூ-ய-ந-தா,
வ-ர-கூ-ந-ய-ய-ய-தூ-ஷூ-வி-ஷூ-ஹி-வ-ஸூ-வ-வ-
நெ-தூ-வ-நி-ர-ஓ-வி-தா-வி-ஜ-ய-தெ-ய-பு-ந-யூ-ய, ஃபூ-ய

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரயஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிருபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஒரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 ஹரா கல-பாவ-க-ந-நி-ரு-ய-ய-ய-ம-ஹ-வ-நெ-
ச-ஸெ-ஷெ-ரா-வ-ஷெ, ய-தி-ர-ய-பி-ஃ-வெ-ப-ந-கி-ஃ?

உபாயகூலாவஸூ ஹவத உபா சுகுஹரோ
நிவீயெதெவெதி ஸுஹணஜவிவெடிஸூ ருமிரடி

* தடினாஹாவாஸூ தூம்நவ்யயமலியதெதுரு திரவி * இய்யா
திப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது
என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபா
யத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்
பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்

29 * ஐயங்கெவறெதுாழிவஜெமுருந-
ந.உக்ஷீதஜீஸோ, தி விநூஸூதிவ
தயாநா விநூவஸூதூஜூ, வதுள
வரம் வாயநகெவாகிராஜஸூநீயா

30 ::உக்ஷீதஜீஸொவாயகூயுவவாயா திகாசூயிடி
ஐதிவிநூவஸூவளகயெ-வஸூதூவெசூதூவெசூதிடி.

ஸ்ரீந்யாய வித்தாஞ்ஜநத்தில் * ஐயம் கெவறெசூஸொவாயகூ
பூதூயாதிகா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது
ப்ரவித்தம். லக்ஷ்மீநாதனை உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தி
யின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * உக்ஷீதஜீ
ஸொவாயகூயுவவாயாதிகா சூயிடி * என்று எளிதாகச்
சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று
நோக்கத்தக்கது. தேசிகன் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே
போதும்.

31 உக்ஷீஸொவாயலாவபூகடநவிஷயெ யாஜூஸீ ஜெஸி
காநாஜுதணாவ பூவூதி, தடி ஐதகூதிஷு லெ
சூதூம் வாராவஜெஜூ வாயகூகூந ஸூயவூதூ
டநவிஷயெ ஹெஸதொவாவி தெஷா ஸுதணாவாபூ
வூதி கிஷுவிவஸூதி ஹா ஜூஸூதூம் ஜீவ-தகூ

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ
தேசிகன் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது த்ரந்தங்

களில் ரவிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என்பதை நீடுழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 உதுஸோகலாஷெ லுவுதரரஹவெஷுவிதயா
 ஸ்ரவிலெவாரெவா யதிவர. ஓஸொளதெஸ்ரவாரதாடி
 கூலிகொணெவெவா யதி வ்யயமுவாயக்யகயநம்
 ரஜாயா வெசெஷுத, ஸ்ரகடிய ஹாலா. க்யவயா

சதுச் ச்லோகி பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணாரக் காணலாம்; ஒரு முலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 உவாயக்யம் லுக்ஷா யஜ்வ்யமுவெயெத நமத
 ஹ்ஸுவாயகிக்ஷாதுத ஐவ வாயிதூவிதயசு
 விரிஷ்ஷெவெததுவயிதி விரிஜாயதி
 துயீவகுவாயத தவிவமு யிகுவதஐ

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உவாயகிக்ஷ ஷெஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் லித் தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப் பதே [இந்த லித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 கவிலுவபெ டுஸயிதவா நிம ரனா
 வாய்ஷெஸூகீல்குரிஸவவ வுவிவஸூக
 ரகூஸரிகூஷாஹுஸூதிவிதூயமாநா
 ததுவெக்ஷாஹதூலியாயொவாராதி

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகூஷா ரகூஷாவிமர்சசிகூஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஹரவீகத-பூசுவாதகவிடிஊவாயசுவலிதியசு
தடிவ்யுமகூ -ஹூடிஊ ஹாநிசெஷ்வஸராணி
மாநா ருக்ஷாஹ விஷாவவிவ வஸரா-ஹவா கிஹ ர
விலிஹைத்ராஹ-ஹ நவஹ வஸரா-ஹவெதி வஸவஹ |

உபாயத்வமாவது ஹோக்ஷாய-ஹரவீகத-பூசுவ ரூபமென்று யதி
கள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற
ஹா ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட் டியிடத்திலும் எம்பெருமா
னிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானா? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்
டதா? என்று ஆராயப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப்
போகாது. ஹாஸ்வரூபம் லியோவிலிஹமேயாகும்.

36 ஹரவஸரா-ஹவெஹிதஹூடிஹு வெதுதாவிதா
வஸவஸுஹெவ விலுக்தி வஸாவெஹிவஸத்யு
ஹாவ-ஹண உநாமவி ஹவெஹவ நெதிவெசு
ஹா மிராது ஹெரிஹா விநதி மஹுவாஹுத |

ஹாஸ்வரூபம் ஹேஹிக்கும்போது தசுவீகத-பூசுவ ரூபமான
உபாயத்வமும் ஹேஹித்தே தீரும். வஸிப-பூஹாண ஹா ஸ்வரூபத்
தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிக
னுடைய மஹி பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதா
சார்ய ஸூக்திரகக்ஷயில் 10 11 பக்கம் காண்க.)

37 ஹியாயாஹ வஸதாயாஹ வஸஹேஷக்யுதூ
வஸா-ஹவாஹிஹ, தயாவிஹ்விஹு
உநோஹ துவஸவெஹுதாஹுஹுஹெஹ
ஹாஹாவஸக்யுதூவி வஸதூ வஸாஹ ||

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்தி
லும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும்
துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின்வாசியினால் அது
நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஹாந்யாஸ விஷயந்திலுமாம்.

38 உயெ ஸ்ரீஜைவபுக்ஷுநமமும் கிவமநரிதி
 வயவெவாநாயெ-பா மாராவகூடாஸஜு தடிந
 வஜாயாம ஹஜும் யஜலிடிய சூதீய க்யுதிஷு
 புகாஸந்தராதீதுயிஹ ஜீயொகிததிவி

தவயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸிப்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற விதற்கு ப்ரயோஜனம்யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 வஜாயாமதஜொ கிலிஹ கயெதூவிகவரா
 வுமூதனெவெதூநுபுதி தஜிஜுஜாடூதஹ
 சவஹூமவ்யுஜி புணதஜநதாவிநி-ஜவதி
 வுமெவ்யுக்ஷத-ஹ ஸ்ரீவஹ வததஜவீதுவிடியெ

40 சவாவெகணவொவயொமொராயா
 உதி ஸ்ரீவஜாய-புரவாவஸுமெஷு .
 மஹவெ-ஜவ-ஹாமாராவாஸூ
 ஜிஷு புரஹ யொவள வஜாஜெ ஹஜிஷூசு ||

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில் 'கேண்மின்' குற்ற மே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றான். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானே யிருக்கும். பிராட்டியினலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான். இதற்காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்ய ராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பிரமக அருளிச் செய் துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 காஹம் மண்ணபுக்ருதிரஜகுமுவீதவாபே
தெதுதம் ஹாமவதவடிவியெஷஷணு
ஸ்ரீவீரராவவமாமுருவி-வ்யுணொதி கீஜ
மாமெக்ருதி ஸயஉவெக்ஷய திபுரவீதெசு

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாத
மாகிய அறுபதாமத்பாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய *நஹேத
தெவ்யு * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவீயமென்னும் ஸம்ப
ரஸித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில்
[“சுஹேத-28 துதாரதஞ்ஞஜாநஹீ, குமீதா-உவாவி
தா, வாடின யஸூலா கஹம் க்ரு? சுவிஜ்ஞாஸு ந ராம் ஸுத
ஞாரமுவாவதெ, கிம் து ராம் துதாரதஞ்ஞாம் வாமுஷகா
ராரிஞ்சுக்ருதிரஜிஸிஷு க்ருதெவாவாவதெ.”] என்று
பணித்திருப்பதை ஸேஷித்துத் தெளிவது.

42 ஸவ-ஜகுவஸவ-புதோ ஹரிஸிஹ ஸஹஜேநாதந
புஜேஷுஜா டாஸாநு டும்வாஷிஜாநு வரஸுஸவ
ஜுஷ சுத-பீஸொவி காஜ, ஸ்ரீவாக்ஸுஷீ யயா
வா ஸவதி நம தயா ஸ்ரீரவிபுஜேஷுஷா ஸாத
ஞெணுபுரா தம் ஹஜதிநிவண்ணாவிஸய. நெவ
தெது.

43 ஐதிஸஜாஹி திரஸ^{சு}திஸொஹந
மாமுவரெஷுவியெவஷுடி-தெ
ஐதி யதிபு^{சு}வர: சுருயநவெஸ
விதயவாமிஸராமிரகிஹ.

ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வஸுத்தனாயும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு
-வாய்ந்தவனாயுமுள்ள எம்பெருமான் துன்பக்கடலுள் துவள்கின்ற
அடியார்களை இதமநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க
வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை
யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறுனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளித் ஸக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதானம் சொல்லவருவார்களேல் கூறு. இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே யென்ப தயதிகள் அறிந்து ஓய்வது நன்று.

44 யாமாநுஷாநக்யுதே வஹதி வஹவரீ யாஜ்யஸீ
யொமூதா தா ஸ்ரீஸெஷா லோக்ஷடாமெ வஹதி
நியதிரிதேவஜாடிதவ்ராக் யெநாலுதுகவ்வொ
யிநுலியவவாசுதள லாதநா காரிதாயா லொ
யவ்ருயாக் கயவா வ்யயமவி கஜமாம கிதாமவ்ரவீ
ணாடி

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங் ளை யனுட்டிப்பதில் யஜமான பத்ரிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக் யதையே விஷ்ணு பத்ரியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ஸூதாநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணாகக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதி் கப்புகமாட்டார்.

45 யஷா வதீவிரிஷ வதிரிதிவணீதிய-உஷாரோடி
நீயா தவ்ருக்ஷீவிரிஷொ ஸாரிவாஸிஹ நொ உகி
லா ஓஜ்ஜாஸீ ஐதேஷாஸீஸாநெதூலிவிவிதவ
தா யொமிநொந்ஸூலிவநிஸாநஜம் மூயாயாவய
தி ஸஜெ செவஷவாஜொ திராம

யோகூடிய லதூய யாமம் செய்பவன்” என்பதுபோல, ஸ்பட்டியோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷஸூதன்” என்று ஸ்வதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட முத்தியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீபமாதலால் இவ் வுள் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே மேலும் இன்னென்றும், பிராட்டி ஸ்ரீராம அசுவதின்னாள்

46 வெஜானாவாய-வகுதவ-புல வடியதா யாடிஸொவாய
லாவொ மகூநாநிய-பாய-தெ ஹொயதிவர லவதா
தம் யம் துதுவொடிஃ சுமீ ம-புணாநா ஜநி
லரலரிதா உது-ம் ஹாடி-வாஹம் விஜூவொவாய
தா ரம் ஸ்ரியஹ விபும வாடியுஃ துஜா

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து
எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்
ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராகேசுபமாக ஆதரிப்போமாத
லால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம் முற்றிற் .

சுய வஹ வஹநாவாடிந விஸ-ப வர

துதீய வரிவெடி ॥

47 சவஸூ க்ருதெ-புரெயம்-புஷுத-யதுடிவரீமுஹு
ஸ்ரீகொழியாமுயிநஸெதவி ர சிவரா-புஜநயெயடி

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி
விவரிக்கப்படுகிறது யதிகளின் திருவுள்ளத் தத் தெளிவிப்போமாக.

48 ஸ்ரீ மகூஹரணாவிதி ஞானதெ
லஹ-பநாக லிவஹநாவடிவாயுதெ
உஜெஸூதா லரஹ வ-ணாநுவகூதெ
விவொ வரஹரணயொ , மஹம் ஸ்ரியொவி

49 ஐதெஹம் லட்வாடிபுலுதிமுரம் ரெர ஸஹ
டாயகூணெ பூரவொ யொ-ப பூகாஸம்உதிதஹ
வஹ தம் பூதிஷாவயன சுஹநாவா-வாடி
நுஜமுஹுரய ஸஷ்வாவா, தஜெதக் ரெய
ய-பாவாஹுடிஷெ சுதிவந ஸஹஸா-புடிஷுஷநா
முஹெண

தவயத்தில் “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ” என்று திவ்வநானு
 வரணவடிவ்யொமம் காணப்படுதலால் ஸரணவரணமென்
 னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத் திரம் உத்
 தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும்
 அது ஏற்படவில்லையென்று ம்ப்ரதாய பரம்பராப்ரப்தமான
 அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில்
 ‘நஸாநாம் ஜமதாபீஸடிதாம் நித்யாநவாயாம் ஸ்ரீயம் ஸம்
 ஸ்ரீது, சுஸ்ரயனோவிதாவிமமுணவஸு ஹரொர்வீ ஸவெஷா
 வாயதபாகுஸ்யெ” இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்
 டருளினார்கள்; அதை ஆச்சார்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில்
 சரணங்கள் இரண்டென்னவொண்ணது, நாலென்னவேணும்”
 என்கிற ஸுஸ்பஷ்ட ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச் செய்தார். சாஸ்த்ர
 வுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் தூஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தடிஷணம் ஸாஷ்டவயாதினுவீ
 த்ஷவாலிரநூஸு க்ருதிஷ்வாலு
 ஸஹிதம், ஸம்ப்ரதி ஷஸ்யாஃ
 ஸாஷ்டாயஸ்வாரம் யதிவயத்ருஷெ

அங்ஙனம் தூஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது
 என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்
 திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த
 ஸாரம்ஸங்களை யெடுத்துக் காட்டப்படுகின்றேன்.

51 ஸக்ஷா யொமஜுஷீஸரொ வடிவதுஷாஜுக்ஷவாமு
 ஷணம் கவாடிக்ருயதெதிவினநரதொ யொமீஸரொயம்
 யுவது ஸனாவெநமரீயவா கவமிதொ ஷுஸொ
 ஷுஷிராஸிதம் வடுவடாயஸடி கிவகிவமிதொ
 ஸாஸுதுவஸு க்ஷணாஸு ||

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளைப் ப
 யவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம்
 தூஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராதேசுபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸூக்திகளில் பக்தி யுண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ப்ராயாநாநு ஜனூரதௌ வரணமததிஜநாமநெயு
ய-ஹகுஜா ஸ்ரீஸநெஸுநெவாவவனாததி யிஷணயா
விஹநெநபுக்ஷு வநெவ-வி-அஜிரநெநூநா
விததததாநியாயம் மூவிதாவாவநூயம் நூயஜஜீ
வயிதததிதரா மாவஜவள ஸூஜகீஹ

53 வஜவஜாநெதூஜுநூயொயவஜவஜவ
ஐதிநிய-பாரணம்ஸுஷு வதாம்ஹுஜி டயீஹி
யவயாவவவகூஷுஹ ததவ-வூஹொ
வஜவஸுவிஜுதூஜு வெஸநெநூந நிவெஹெ

தவயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணந் என்றவிதனில் சரணங்களுக் குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை யுணராமல் நாராயண னுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது” என்று பிரமித்த ஸாராஸ் வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கை விடப்பட்டதுமான தவறான நியாயத்தை [அதாவது-ஸுஷூஜாந வஜாபூஸம்ஸ்யிஸிம்மவவநாநா ப்ராயாநநோசூநாஸூரிஷு மென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட அதிகன் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான் களுக்கு உண்டாக்குவோம், சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ப்ராயாநாநுஸூரிஷுவிதூகூநீதெ
ரவஸூஸூவெயகூவிஜாவஹ
வெஜனூரதௌ மநாராயணஸு
ப்ராயாநகூவிதூஷ வாவஜாபூயுஷு

* ஸுஷூஜாநவஜாபூஸம்ஸ்யிஸிம்மவவநாநா: ப்ராயாநநோ சூநாஸூரிஷு * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளவேண்டியதாயும் ப்ரகூதவிதாடிஸ்தலமான அயத் தில் நாராயணனுக்கு ப்ராயாநூமில்லையென்கிற வாதம் அசைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 ப்ராபாநுஃ ஷ்ஞாநதே ஶரணமததிஜிஞாநமாலாய
 ஸஞயவாணீதூம் நாஜ-நீயம் தித திரவிணி ஜிஞாந
 ஜீஷ்ட ததேதக ஸததூவெவம் ஹுகாணெ ஸுஸ
 வயுயியஃ கஸூவிஶாஶஸஸூ ஶூஹாரம் ப்ராஜித
 ஹ-ஃ ய திரவித-ஶஸள கிரூதெஹஞகஸாஸு ।

அயத்தில் ஶரணத்திற்கே ப்ராபாநுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து
 கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை' சிறு மாணாக்க
 னும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும்
 வீணாக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த
 யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 ப்ராபாநுஸூவிஶாரம் ததிஜ் ப்ரவிவ-ஶயிஷவ உவரீ
 ஷாஸ ஸம்ப்ரதி வஹுவஶநஸூராவாடிந யிக்ரதூ
 வஸஷ-வம் ஸூஷ்ஜஃ

ப்ராபாநுத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக்
 கொள்வோம்; நாலேன்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூத்ரின் பொருத்
 தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 ஶம்ஶாவிஷுஸாஸதொ யதி ராநாராயணாவிதூ
 ஷாரஞவ-ஹிஷுதி தஹி-தநிய-நமம் ஶூராஹி
 ய-மஹிஷு ஸூதெந-ஶிஸெஷணாடிமவத, ஶுகிஶய
 ஸெராரணவூராவாதெந விஸெஷஜாதூமவடி-ஶ
 கிரெஹிதா

58 ஶதூம வ-ணகராகுஸுரா ப்ரதீயம்
 ஹாஹா விஸஜி-ஹிவெ விஹ-ஹிதாஸ
 ஶஹுஞுஹொ ததிடி ஶுத ஶூதாவஸு
 ப்ராணிக்ஷக-தூகிநு ஸூணுஹொ யதீஜ

தவந்தவ "மாஸத்தினால் ஸ்ரீநாராயணன் என்று ரூபம் தேறினால்
 அப்போது இரண்டு வ்யதிகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடி
 யாலே ஸ்ரீநாராயண ஶரண வதூஷ்யஸு' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாஷ்டமாகத் தேற வழியில்லாமையாலே விசேஷ்யவ்யக்திதொன்றில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டுப் ப்ரயோகிக்கலாமே யல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டா க்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகி யிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 வடிவயஜுஷொ ஹரெ வடிவதஷ்டயம்நெவஹொ தயாவி வடியம்மஹாக்ஷயாவஸதெ ஹரள | வதா ஸரணஸாஸிதாவஸஹ்யதி கயம் டுஷ்டதாசு? விவெக்துரிடிஷ்டயெ யதிவராநு வ யெஷ்டெவஹ

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது அங்ஙனம் பிசகாகு மென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 வாராஸய-கருதா நெஜேநிகருயுதூவதீ ஸாய லிநு . சுத்யூயாவதீதி வ்யஹுதஹ ஸ்ரதூதூரஹீய தாடி கிவா ஷொஸயுக்ஷணெதி கயயெ? கி வா வதாமு-க்ஷணெ தூஹொ விஸதிமுக்ஷணெதி, த லிடி மாலவிஜ்யெஸூவதூ ||

61 யுதூ விஸதிமுக்ஷணெதிகயமம், நகவநுயெதிவஸ டம் வக்ஷெஸெவ யதீஸ! நகுநகவஸாவிஸூதூ வா டுநிஜ், வாராஸய-கருவிஸெஷுகவவஸூவிநு கயம்விஸதி ஸாஹாரொவடதாதிதீவ விஜ்யநு ஜூ வஸூயா தூளவிதீடி

ஸ்ரீவமீமாமனைபோடு கூடின உத்திரமீமாலை எத்தனை அத்யாயங் கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

சுய அம் அஸௌஸஸஸஸ விவாரவாரிஜெஃ அ துயஃ

65 உயெவ்ராவஸம்மிகீ வவபா வணீதாநாம் ப்ரஜோதநீ
ப்ரஹ்மூயதெ, வரஹ்ரதூ ப்ரகூரணவிஷயெ மதி.

66 ஸ்ரீஸ்ரீஸள வரணவதஸ்ஸஸாவிநாவி
தஸ்ஸுத்வெஹிஹிவஹிந்நெவ
ஹெத்வம் திரவிஸஸ்யாந வண
ப்ரஹ்மேவா லவதி வஹிவெஹி துரஸ்ஸ |

67 தாஹ்ஸெஸாஹ்ர ரதாயாஸுரணயம்யம் ஸ்ரீஸர
ஸாவிதஹி வஹிஸுஸாந ஹதஸ்ஸுஸிஸஸஸ
தா வொயநஸுப்ரணாநீ வாவெவாஹ்ர ரதா
யா சுய வ லவதொ வாவிதீதம் ப்ரவொயொ
நெயதெநாஹ்ர கிம் வாவதிதஸ்ஸுஸி ப்ரஸுஸ
வொஹ்மெயம் ||

(ஸ்ரீம் ர யண) எ ன்மம் (ஸ்ரீநாராயண) எ ன் அம்அன ச்
சொ ள்விவீட்டா அப்போது தஹித ர வரணவதஸ்ஸய
ப்ரதிவாஹம்ப் னினால் குற்றம் இல்லை எ ன் திருவுள்ளம்
பற்றி ஸ்ரீநாநாரண வரணவதஸ்ஸயவஹி * எ ன்
, ஸ்ரீஸு வரணவதஸ்ஸயவதீ, நாராயணஸு வரணவதஸ்
ஸயவாநு' எ ன் து ப்ரதிதீதம் யாராஹமா வண்டாகலா
ம ன்றோ? ஸ்ரீகு இர ன் திரு டி ள் நாராய னுக்கு இரண்டு
திருவடிகள் ன்றே வொயமு டாகுமென்று நியமம் சொல்ல
முடியுமோ? எ பது வினா,

68 ஹ்ஸுஹ்ஸுஹ்ஸுஹ் ஹவாஹ்ஸுஹ்
அம்அஸுஸ துவிஹிதெஸதி நாஹ்ஸுஹ்ஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹவஹ்ஸுஸு
நிஸுஸுஸுஸுஸுஸு திந்நெவெஸுஸுஸு |

ஸ்ரீ வரணவதஸ்ஸி நாராயணஸு வரணவதஸ்ஸு
என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் இதி வொஹ்ஸு டா

ழியில்லை. இங் ன்றி'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமானல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வொயம் நன்கு உ'டாகும்.

69 வனகவுக்து: வடியாமயாமம் வல்லவெனென வ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉருதிதூதூரம்
சுவஸூ உருரெ ஸாஷீஸாகிஃபுதி விஜ்ரதாஉனி
கெ வெயஉக்தி நெவநூயூலவிதாஉருதிதூயூ
வவூனுவனா.

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக் ஈட்டா தல ல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என்னும்
வாக்யத்தினால் ப்ரதேசவக்தி'கு வரணயாமயாஸாஸிவ
வொயமே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் ான்று இங்ஙதே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி'குமில்விடத்தில் இத்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமுலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவதெழிஹ கொவிஸுயீரிதி விசி யதெ

ஃவ்விர்'டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வஸ்வஹர் ள்' என்றா்
யநயாந்யு' ளிரண்டுமே இருவர்'கும' ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள'கித் திருமி'ற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமிருப்பதாச் சொல் தே இ'கு
விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஐஜாஹவதீ விதூயாநெருவெதா
உதீஹவொஹனா கீஜுக ப்ரவொயடி
உதாதி'திவஸூநி நியபாரயநுவநு
ப்ரவஸூலவகெவஷ வஸூலாவிவயடி

ஐஜா ஹவதீ யநயாந்யுஸஜ்ஜிஜனா லுயாஷ்டாடி
ன்று ப்ரஸித்தமாச் சொல்லப்படு'ன்ற வா'கி'ம் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர்'துதெளி

ழியில்லை. இங் ன்றி'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமானல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வெய்யம் நன்கு உ டாகும்.

69 வனகவுக்தே: வடியமுயமுமம் வம்வெவெவெவ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉருதிதூதூரம்
சுவஸூ உருரெ ஸாஸீஸக்திவ்ரதி விஜ்ரதாஉகி
கெ வெயயுக்தி நெவநாஸூலவிதாஉருதிதூயு
வவூனுவனா:

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக்க ஈட்டா ததல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என்னும்
வாக்மியத்தினால் ப்ரதெகவக்தி'கு வரணயமுமமுஸாஸிக்
வெய்யமே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் ஂன்று இங்ஙதே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி'குமவ்விடத்தில் இந்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமுலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவநெடிஹ கொவிஸுயீரிதி விவி யதெ

'வ்விர'டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வம்வஹர் ள்' என்று
யநயாந்யு' ளிரண்டுமே இருவர்'குமு'ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள'கித் திருமீற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமும்ருப்பதாச் சொல் தே இ'கு
விவஸ்திதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஊளஊவதீ விதூயாநெருவெதா
விதீஊவவொஹனா கீஜுக ப்ரவொயு
உஜாதீதிவம்வினூ நியாராயநுவநு
ப்ரவநொலவகெவஷ வனூலாவிவய-ஃ

ஊள ஊவதீ யநயாந்யுஸாஸிக்உனா லகுயாவூடி
ன்று ப்ரஸித்தமாச் சொல்லப்படு'ன்ற வா'கி ம் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ஈ'துதெளி

72 வலகுறுவுவிதூ வரொறுஸுயாநொ
 லவகிதூவிபுராயதொ வாகுநெதக
 வுரொயா. புயுஹு தெகுகிஹுவுகு ஹியொமிநு !
 விஹெயு அயொயு அிகுவாநுயாஹு

உம்பதி ளிள் ஒருவர்க்கு யநமும் மற்றொருவர்க்கு யாநமும்
 மல் லே ணுமென்று கருதிய புராணிதர் மேற்குறித்த வாக்கி
 யத் த விளம்புகின்றார்? அப்படியன்று இருவரிடத்திலும் இரண்
 டும் அந்வயிக் வுரியதேயாகும்

73 * சூஷுணாடகிதாவிதிபுரயிதவகு தூயபூவியா
 நஸுயெ லாஹெஹுஜாவியநாவுலாவிதி வவொநி
 லிபுயு யஹுவிதூ தவநிநுஜாமுஹி ஸுயஹு .
 ஸுதராஹு, தவஸாவகூஜாநதூ தகவாஹு புதி
 வஸுஸெ ஸுவிஸஹு, புராணாஹு ஸெவஹு

பஹாபாஷ்யத்தில் * சூஷுணாடகிதள * என்கிற ஸூத்ரத் த
 விமாக்யானி 'சுமிடத்தில் * சுஜாவியநள டெவஹு தூயஜகூதூ
 விதூஹு ததூ நஜூயதெ கவஹு சுஜாயநு? கவஹு
 சுவய ஹு * என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது இக்குக் கெயட
 த்தின் வி ரணத்தில் னவனா யயாஸ வுநாயாவிபுர
 யெண ாஹுபுரயொஹு ஹொகெ சுவாஹுரிதி
 ஹாவ * என்றும் முடிக் ப்பட்டது "சுஜாவியநள டெவ
 ஹுதூயஜகூதூ" என்றால் சுஜாயநகவமும் சுவியநகவமும்
 இரு ர்க்குமேயுள்ளதாக புரதீதமாகுமேயல்லாது ஒரு ர்க்கு
 சுஜாயநகவமும் மற்றொருவர்க்கு சுவியநகவமும் உள்ளதாக
 புரதீதமா மாட்டாதென்றும் தாஹுபுரதீதியை வினைக்க
 ருதி இங்ஙனே ப்ரயோகிப்பது பிசுருதானென்றும் தேறிற்று
 ப்ரீநாராயண ஹுணவதூஷுயஸாமிநள * என்ற
 விடத்திலும் இத் த் ணக்கே யாகும்

74 சுஜாவியநஸாமிதா யஹிவிஹுஹெஹெகெகஸு
 புயொயவஹுஹுஹெஹுநுநு கஹு நஸுஹுஹுஹு

புறயொமகயநாதயா யபிநஜாயதெ தஹிபுதா
வாலாவலி யநயயாணிஸுதஹுதெதெதுவயீ

* றெவடிதூ சுஜாயநம்; யஜுடிதூ சுவிடநம் * என்று பிரித்
துச் சொல்லிவிட்டால் ஸங்கைக்குப் ப்ராஸத்தியேயிராது இப்படிச்
சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே
யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டும் யநிடமன்று சொல்
லுவதாகவே தெரிகிறதும்;

75 ஐஜாயியஜவாவரிதும் நகயஜவூஹொஸதூயாக்
சுவளவவநவெவரீதூவமதொஹுஹாஷொஸயம்
தயாவ உதுவாவிநா யபிஸஜபுயாநொதூரி
தூவாவிற யதெ: யாலுஉநிவஸநா கெவயுடி

76 ஐதரெதரயொமவஜாஸகூதள வதாராவூவி
யாநஜுஷுலிதி புதியநுயதிரெஷத ஹாஷு
மிரா புதிவதூஉயம் சுமிதாம் விவடி

அஃஅஸமாஸமாச் சேர்த்துச்சொல்லுவத ஸ்வினைய்கூடிய ருத்
தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால்
“உதுப்பிற்றக்கே உலயபுராயாநுஸஹமான அஃஅனா
இருக்குமிடத்தில் வாயகமிலை யென்று யதிஸ் கொண்டதும்
உசிதம் (அதாவது) ‘ஸ்ரீநாராயண வரண வத்’ஷு
யு என்றால் பொருந்தும் என்ற யதிஸின் எண் மும் ஏற்ற
தன்று ஏனென்றால் மஹாபாஷ்யகாரர் அஃஅஸுருத்திலேயே
ஆபத்தை அட்டினபடியால்

77 உதுவூராமாயொமாவலிஷஜஹூவிதூவமஜொ
யதெஹூஜுமாதொநயபி, வுநரெதவிவூணுஃ
கயாநெகவூகெஸுரணயுமயுமாநுயகயெதுவள
ஸங்கா துயூர உதுவி வுதிவாவதுவிவவா

உதுப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் தல்யமென்று
நாம் நிரூபித்ததை இன் மும் வி ரிக்கிறோம். ஒரு வ்யதிக்கு
நான்கு காள் எப்படிக்கடும் எகிற ஸ்ரீயா து உதுப்பு

உள்ளபோதொடு இல்லாதபே தோடுவாசியற இரட்டு ஸயிலும்
வினையக்கூடியதேயாம்

78 உதுவிவதி விஸங்கா யொறிநொவூ பூவிலா
உதுவிநவதி ஸங்கா லாஷூரூஜா நூஷிபு
ஊ ஹ நிஜ விஸாயிம் ஸாபூதி வூரவ ரொ
யதிரிபிவயதூநாராமெ நியதூபு

(எப்படி வினையின்றதென்றால்) உதுப்பு இருக்கும்போது (அதா
து பூமிந் நாராயண என்றபோது) உரணவதுஷ்யஸாயிசுவ
பூதிவாடிநம் எங்கே பொருந்துமென்கிற ஸங் யதி ஸ்
குள்ளது உதுப்பு இல்லாதபோது (அதா து டெவடிது ஜூ
டிதுள, பூமிநாராயணா என்றற்போலே அம்மது ச் சொ்லு
மிடத்தில்) ஸூங்கை யுண்டெ னுமிடம் டிபிபுதஹாலாஷூ
விஜம் இவ்விடத்தில் நமது அபிப்பாயத் த விள்குகிறோம்
இதனையதி ஸ் குறிக்கொள்ளே னும்.

79 உதுமுபா வனாவி ள வெதுநெது
விதீடிவவஃ ஸூண்தா வகுரூஷெண
வ்யுபகெதுநெ துள கதிபூரவனா
விதி பூரவ்யுபகெந் ஹகுபெத வதுபு

80 ததொநெநவாகெந் ஸங்காநிராவம்
கயாவிதுவிவெத ததுநுபெவ
உதுஷாடியுதூவினவெதுநெ தூ
விதி பூரடிதெது பூவிநெஷுவ்வொய

81 ஸங்காயாஉதி தளவீஜஹய து வலஹதூ
பூவிவிஜா துதஹுஷூ வரிஹாரூகவிஜவெசு

* வெது நெதுள உதுமுபாவனா * என்ற இதை
தேட்குமவன் அசதானுக்கும் மைதானுக்கும் தனித்தனி எந்தனை
க்ராமமுண்டு' என்கிற ஸ்ந ய ய டந்தேதிருவன் இத்
சுனைக்குப் பரிஹாதத் த ஹுடபூதீதிஜநகமா வாகூ
னாரத்தினுல்தான் அவன் அ டய்வ டும் * வெது நெது

சூள வதூஸூரணஸாலி நள * என்றாலோ ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களே உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதா வெபாயம் வந்துவிடலாம். வதூஸூரா வனூள என்றவிடத்திலும் வதூஸூரணவனூள என்றவிடத்திலும் ஸாகொடியவீஜம் னுல்பமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தின ஸ்தலத் தில் மாத் திரம் லோ ப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ் ர்ஷம்

82 உதுஷாடியுட்குள ராஜாபவாவி

தஞ்சாவூர்த் திருவடிகளில் பூசிசெய்யவொய்ய

ரஜாயுக் விஷ்ணு தர்ஷாடயாஸ்

தஞ்சாவூரில் திருவெட்டு வெதி வெட்டி

83 தயாவ தளரூயாதா உதுவெராமவியொமயொஃ
ஐதிவெடி திராலிடிநாநதிவாமரூலாஹ்யாசு

ஸ்ரீ நாராயணர் ஸ வரண வ துஷ்ட ய சாஸ்திரி நெள * என்
னும் வர 'பமும் கீழ்ச்சொன்ன ட்டனையில் வுவிசிவ தூரெவ
புதெதுகம் வரண வயசாஸ்திரி வொயத்ததத் தர ல்ல
தாகும். [நதுஸவஸக்தெதுதியெய்யு.] * ஸ்ரீநாநு நாரா
யண வரண வ துஷ்ட யசாஸ்திரி * என்னும் ஈக்யமும் இவ்
ர ளே விசெஷெணெ வரண வயசாஸ்திரி வத்ததயும்
விசெஷெஷு வரண வயசாஸ்திரி வத் தயும் கு றவின்றியில்
வொயி 'கி' மது. ஆக இவ் ளவாலும் என்னசொ லிற்றாயிற்று ?
யதி ள் எண்ணியுள்ளபடி துஷெஷு மத்திற்ரு வராயககவமு
யி'லை ததுஷியொமத்திற்ரு வராயககவமுயில்லை யென்ற
தாயிற்று இதை நன்கு ாணிப்பதே யதி ளுக்குப்பணி

84 சூரியமெதா வுநாவிஸைய

சேரிவன ஹாவா உயி துரிஹெதி

புஷ்பகிநகுநம், வரஜாதிதரநம்

யதின வ நரவி ஸாவித்யெ

புதிதில் இன்னமும் ல் முற்று விசிஷ்ட தலத்தில் பஹுவத்
எ ன் பெருந்தும்' என்றே கேட்பாராகில் தகுதியா
பிரமா தந்த மீ மீயிங்கு விளக்குவாம்

85 விஸெஷணவிஸெஷ்யொருபுஸதி யபிஸிஷ்டஸூறெ
யதீஞ் . யபி வஸூ தஜவதி லிஸலிஸம் தஜா .
விஸெஷணமவஸூமொ நஹிவிஸெஷ்யவஸூஸூதா
லியாநஜுவிதம் ஹவெஜிதிஹி யுஜுதெ யாரணா

(சுயவா வஜுரணாடி)

86 விஸெஷணாஸவதிபுவஸூதொநஜுயவஸூநம்
ஸாருவஸெஷணவ யத்ரு நாஸி தாஜுஸவஸூறெ
விஸெஷ்யவ திபுதாத்நாஸூகீதபுநம் நஜொஷலாக்
டி விவயபுயெதம் தாஜுமுகிரெவ ஸங்கநாஸூடி

(டி விஸெஷணவதிபுவஸூபெக்ஷயா விஸெஷ்யவதிபுவஸூ
மொ வஸூமதூ ஸாருவஸெஷணவதி, தாஜுஸவஸூ
மொ விஸிஷ்டவதிபுசெவநவூவஹரணம் ஸங்காஸூஜிதி
யாவசு)

யதிகாரின் ஹொஜுமெல்லாம் விசெஷ்ட 'தலத்தி'தானே அ'கு
விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா?
விஸெஷணவதிபுயான வஸ்துவை விஸெஷ்யவதிபுயா எப்
படிச் சொல்லாம்? என்றுதானே ஆசேபம் கேட இர'டு
ஸ்துக் றும் ஸாருவதம் வெவ்வேற இருக்குமானால் விஸெ
ஷணவதிபுயானதை விஸெஷ்யவதிபுயாகச் சொல்லுமளவில்
ஸ'தை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக் இர'டும் சுவிஸ 'து'
ளையாமாகில் விஸெஷணஸூத்தையும் (விஸிஷ்ட) விஸெ
ஷ்யஸூமா வே கூறலம்

87 வுத்ரு வித்ராஸநெதஸூநய நகதாராருவயஜு
அயாஸூ ஹொஸூதீதிபுயொமொ யபி ஹவதி
தஜா வுத்ருதாதக்யபுயா லிஸாவெவதிவிஸூ
வித்ருமத வித்ருதாராருவய புஸூவுமெத்ரு ஹாந
நூயும்குயுஸூஜிதி ஹவிதும்மம் ஸங்கநாஸூவ
ராஸ

* விதுவஹித வுத்ரு விதுக்வ வுத்ருக்வவாநு *
என்றால் இங்கு ஸ்ரீயை யுண்டாகும் விதுக்வ வுத்ருக்வங்கள்
வஹுதொவிஹ்விஹ்ந் ளாகையாலே.

88 வுத்ருவிதுநிதஹ்நு யதிவர. லஜதிவிசுவிதூ
வஜாநெ நெவாதுவடிஸங்கா கூதல தியபிந்
வஜஹி ஸ்ருஜெஹெதசு விசுங்ஸெகக்வயும
தநயஜநகயொஷ்ஸூதம் வஹுலெஹலாவாநெ
தொவிபுஸெஷ்ஸூதிதேநுவஹதாம் பூராவுதெ
வபுக்ாரெ

* விதுவஹிதஃ வுத்ரு விசுவாஸ்ய * என்றால் இங்கு
ஸ்ரீயை யுண்டா வழியில்லை ஏனெனில் இரண்டு வாகக்வங்கள்
ஒன்றுசேர்ந்தால் விசுவமாகிறது. ஆவே ஹதாவினிடத்திலும்
புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அ வஹு மதுர சலிஹ் ளாத
ரல் வாகவிபரிஷ்டாவாநிஷ் ளாக் கு மயில்லை

89 வஹுதொஜந ஸுதாராவியுதொ லவதீ திவ
வொவூநகடிபிடி வரணாதகவஹுவிஹ்விந
ஹாதிதிவிபியதெ மூர வுபிநியெ

வஹுத்ரு விதாவாடிவதுஷ்வாநு என்பதும் பாதவே.
பாதெ ன்னும் ஸ்து ஹ்ருவதம் சலிநமாதலால்.

90 ரு வுத்ருரிவ விதுஸூரூவிரவக்ஷா விவக்ஷ
நுகவி தாத வுத்ருயுதஹுஸூரூரிராவக்ஷ
வஹதூஹெசு சுத்ருஷ்ருவதம் வாயஸங்கந
யா ஸ்ரீஜந யதிஸூஷ்ருவொ. ஸஷ்ருவக்ஷஜதீஹ
வஹுயுமம் விஹ் விஹ்விஹ்

புத்திர அழகிய தலை யடி டயவன் பிதா அழகிய மாப்பை
யுடைய என்று தெரிவிக்க விரும்பி * வுத்ருவஹிது
விதா ஸூரூரிராவக்ஷஹு என்றால் இங்கு ஸங்கை
யுடாகே திரும் சிரமும் உமும் லெவ்வேறு ஸ்துக் ளா, லால்.

91 யுலகாணவஹிதொதூரகாணெ வனி வ லி
ணெ சுதிவமடா ப்ரஸவகுலிஷுதூரொ ர
கீஷுமகு வுமவா நமஸம்ஸூர?

92 ப்ரஷு கா க்ஷிதகு மாஸ வயாபெபெ ரதூர
லிதூதெவெசு காணவய திஷுமடநியதா வம்
பெஷுவ வாயகுதூரடி னவம்தஹிஷ விஸெஷ
ணாஸ வயீபெபெவ டு ப்ரபொம வட வுலி
தெஷுஹதொநகிலவதிஸொபொமீநு. வாடவூவ

(டு விஸிஷுஸுதெ விஸெஷணாஸம் சுஸுதம் செவவ
வூவஹாஸம் சுதடி ஸுதி யதெதர வுஸி க்ஷா
நிஷஷுடமுநஸூர)

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை வமட
' ன்? என வினவினால் இக்கு வினாவுக்குத் தகுந்த விடை கூற
வேணுமாய் இரண்டு காண்ட ளிலுமுள்ள வமடும் ளி
தொ ளையே விடைகூறியா வேண்டும்? னவனா, ளிரிஷ்டஸ்த
லத்தி' விஸேஷணம்ஸத் த இஃஸய டே யெ'ணி விசஷ
யத்திலுள்ள தமாத்திரமே சொல்லவேண்டுமெ ன்றதுதொலைத்தது

93 படிஷ ஜுஷா ஸ்ரியா வஹித ஂஸஸரெ ஹா!
யதெ உதமுஸூர ஸாஸிதாவிஷயகாஷிவஸெஷுவ
வெசு ப்ரபொமநிவயாநுவஹகுநுவஸ ரெணு
குடாடிதாநு விஷகுஷயிதா உதமுகொஃ லிதி
விஸுதி ப்ராஸூஸி

நான் அவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயாஃ நாயகஸகுகி வி ஸுபரிஷ்ட வனா |

94 ஸ்ரீஷுஷுநபெஸிகொ நிரும்பவஸுவஷுஷுவலு
ணி * ஸுஷுஸாஸிஸுஸா ஸுஷுஷயி தவூஷாஸ
ஷாவீமண உதூவஷு ராஷுஸுதள, உஹவமந

வெஃபாநவகுரிமபுரம் வுராவ்ராவவிஸ்கெ வ
தலிஃ யொமீநு. ஸம்வினய

95 வதூஸெநெதவெரூ லாவீஸவொது தாவலளி
தூசு ஐ திகவிதாசுடகவிலெஹாவூவஷ, தலெ
தஃகதாயதிராடீ

ஆள ந்தார் சதுச்சீலாகியில் ஸுஹெஸாஹிஸுரவ்ரஜஸுடி
யிதம் சுவலாஸலாவீமணீ என்றருளிச்செய்திருப்பது
இக்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் “லாவீஸவ ஒளவிதூசு
வதூஸெநெதவெ” என்றருளிச்செய்திருப்பது ண்க.

96 லாவீசும வுநெநெகநிஷிதி யதூநிவிபுவாஃநு
ணாம் தாஹிபுநிதெ தநசுவிஹலொஃ வுமவூகி
ஷு லெரூஹிதூ வதூ யா நலெஸிகவலமவாநு
வூவூநகூசெ ஸரீ ஹாஹனாது வுமொஹ
பூசுகஹதிவெசு ந கொழி ராயதிஃ

பெண்டிர் லிடத் மாத்திரமே யிருக்கடிய, ல லாவீதம்
இக்கு விஸெஷுலகுதவம்வூகிநிஷு லாச் சொல்லப்பட்
டுள்ளது. இங்ஹெ அருளிச்செய்த ர்ஸர்வஜ்ஞரான ஆள ந்தார்
பாஷ்யமிட்டவரோ விதார்க்கி லே ஸரீ. இக்கு கும்பொஹம்
செய்ய லோ ம் லோழியாலம்யதி ள்.

97 நெவாதுராவி வுமொஹகாயபுஹிதி ஸாவீஸுயம்
வெஹலெசு தஃவூகுதாம் விஹுஷாம்வாஸுஹ வ
யநு, மூநெ நிஸயூதாவா னதவஸூ யலி யாஹ
நாயபுஹணிதள நெவாவூ வொஹ்யதெஃ ஸஹ
ஹுஹிபு நிஜாங்கூ திம் நிஜகரெநெண ஹுயம்
ஹெதுதி

98 தஹுஹிஹிதூயலாஹுமீ நதபுநெ விஹொஹ
யிதூஹபுகாநு சுதிவந பூயஸெஹிதிஃ வி
ஹுது ஜஹொஹநா விவ. மூஸுஹவாஹொஹ
நெணம் விஹொஹநகூவாஹொஹ ஹுஹுஹெ த
நெ ர ஹி

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் அதொரு கூவொடிமும் செய்
கின்றிலேன் என்றுயதி சொல்லுவரேல் இதை வித்வத் கோஷ்
டியில் நின்று பேசவேண்டும். அல்லது தம் தூதர்வது எழுதி
கட்டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில்
இவர்கு யாதொரு வொடிமும்லையாகில் இப்பொழுது இவர்
களையிட்டேள்ள நிஷ்ரஷ்துலை இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர்.

அது வேறுவிஷயம் இதே ஹவிஷயம் என்றுகூறிச் சிலசு
யம் நினைத்தாலும் எந், வாக்காலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது

99 ஸ்ரீநிஷம் வரணயம் கயலிவ ஸ்ரீயுக்தநாராயண
வஸுநாஹிஷு ஸ்வஹ யொஜநாஹிஷு தஹதெஹ
ஹி வொடிமதெ டாவீசுவம் ஹநாமதம் கயலிஹ
ஸ்ரீயுக்தவாஹிஷுதாஹிஷுதவ ஸ்வமஹிஷு ஜம
தெ? வொடிமததெததுஷு

100 யஸொலயொஸுலொஹிஷு வரிஹாரொவிவாவஹி
நததெஹகதாஸுஹிஷு திநீதிமஹிஷுதெ.

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடி ஸ்ரீமந்தாராய டைய
இரண்டு திருவடி ஸ்ரீமந்தே சேர்த்து ஸ்ரீமந்தாராயண வரண
வததுஷு ஸ்ரீமந்தே சொல்லாம்? ன்கிற ஆசைபம்
போல “ஸ்ரீயுக்திமதமா டாவீசுவத் த ஸ்ரீவிஸிஷு
வாஸுஷுதாஹிஷுத டாவீசுவத்தோடு சேர்த்து ஸ்வதீ
கொலததுஷுத டாவீசுவ டாவீசுவ விஸிஷு * என்று
எங்கே சொல்லாமென்கிற ஆசைபமும் உண்மையேதிரும்.
மாதாநமும் இரண்டிடத்திற்கும் தலயமேயாகும்

101 டாவீசுவததெவ தெஷு யதிராட் ஸ்ரீமெவ தெ
ஸ்ரீமதொஜுதெஹதா விஷயம் ஸுஸிஷுநிவஹெ
ஸ்வாயாஸுயொமஹிஷு உஜுதெஹநிஷுதா,
ஹாமா வரஸுதாஹிஷுதெஹகி ஸாஸுயா
வரணிவிஷுதயயிஷுதாஹிஷு ததெஹதொஜுதெஹதா

இவ்விஷயத் த ஏற்கனவே நாம் ரஷ் விமர்சனைஷுபில் விளக்கி
யிருக்கிறோமா யால் அதனைக் டாகுத்திருநிஷுயதிகள் ‘ஆள
வத்’ பி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியா என்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக் கா சாஸ்த்ரவர பு வேறுபட்டேவிமோ என்ன? ' என்று தம்மவர் ளான சிரிடத்தே ராஷித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்

102 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயோபிவயபுமணிதா வெவெஷுஸ டிஷு ஷண் ஷுஷுஷு ஹதயாபவம் ஹ ஹிஷா வகூ யபுதொஸுதா சூவாநாஷுமாரகுதூபமணி தள ஷொஷாக்ஷிஸம்வஷுண நெவாஸுயபுதிதிபு ஸானிபயதா விபநணிந நம்

ஆளவந்தாரு டய திப்பஸூக்தியிலேய இங்ஙனம் சைகறு மிவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சைகறுவது வியப்பன்று என்று தெளிவது

103 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயோபிவயபுமணிதளயிகாரஸைதுதம் லிஷெஷொலிவலீதி தா யபிவஷெ? ஷுஷுஷுஷு தஷுதெ தஸுதா யாஷு நயோபிவயபுமணிதள ஸாபுஷயீவபுஷுஷு யுஷுஷெதலி லாதிவெதி லமவநு ப்ரஷுஷுரி வகாஜுலி

சுழே(101ஆம் சுர த்தில்) நாம் தெரிவித்தநஷயம் பொய்யான தென்று இந்தயதி ள் ஸாதிப்பரேல் ஷுமித்தருளே டுனுமென்று பிரார்த்தித்துவிட்டு ஸ்வாமிந், அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி பிழ யற்றெ, ன்றே தேவரீர் குத் திரு ள்ளந்தானா? என்று கைப்பி டின்று வினவுவேன்.

104 சுஷெஷுவதது வரஜாடாஹதூஸளவெசு ஸுயாடியொ ஸவிநயம் விநிவெடியெயு சுதொவவதிஸரணி லமவநுவஷெதி ஸ்ரீராம ப்ரதிபிஸுஷுஸைவபுயெத

105 சவந்தாவதூயொவவதிஸரணி ததெதுதிவெஷு ஷுதெ டாவசுவாதகவஷு நஸுஷதயா ஷெவெஷு யொஷிதாஹ உதூவஷு நவினிதுத ஹம்ஸகுதி ஸுஸாயீயலீதெஷு ஷுஷுநிரகுஷு ஸம்மயி தூம் ஹொவரி ஹொ தெ ||

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸுத் தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசந்
யுமில்லை யென்று யதிள் ளாதிப்பரேஸ் ஷெ ஸ்ரீஸுத்தி
எவ்விதமாக உபபந்தமாகிறதென்பதை ஸாதி' னேனுமென்று
டே ட்பே' அப்போது யதிள் வி டகூறச்சரப்படவேண்டியரும்
ஆளவந்தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸுத் திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்
தி யக்ே' மின்' அங்கு ஆண் ளிடத்திலும் பெண்களிடத்
திலும் உள்ளது ஞாவுஸூரபயஜுமொன்றேயன்றே; அது சுலிஸ
மாதலால் (சுலோ. 85ல்) நாம்தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்
திருக்கையாலே இது ஸ ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யெ'சு

106 ஷெவளவொடியிதாயுத் ஸுகவாஸுரானுதிவெ
 ஸுஸுதெ வஸெஸுகுக்ஷதிஹெதுநாது நியதா
 ஸங்காகுனுகொதிதி சுநெ தாஸுஸவாகுயொம
 ஷெவ ஸுரஹுவிபுஸுஜம் ஸுயா தஜாவிஷ்டயோ
 வி ஸ ஸுதிஹெநா நஸுது நொமஸுதி ||

பெ ி ளிடத்துள்ள ஸ்தலத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள ஸ்தலத்தையும் விவக்ஷித்து “வடயித ஸாரவஜ கௌகலவாநு” என்று பிரயோகிப்பதானால் வஸ்துலேஷம் ஈண் ண யாலே இ. கே. யுண்டாகப் பிடிண்டு. ஆனால் இத்தகைய ப்ரயோமும் ஸாதயேயென்று டொள்வாருமுளர். வஸ்து லேஷமிருக் வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது டொள்கையாகும். இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே. ஆகிலும் இப்போது இதைப்பற்றி விமர்சிக் ப்புகுகின்றிலோம்.

107 ஞாபகஞ்ஞாயிதம் பாலவெண்துளி துளியென வொழுகுவது
மருந்தோர் மருந்து கொண்டு வருவது நன்முதலாக
கொடுப்பவர்களுக்கும் தகுந்த நலனாகியும் பெரிதாகத்
தருவதற்கு உத்தேசமாகியும் நான் யாவை நினைக்கின்றேன்
விண்ணாசையாகத் தருவது ||

* **ஸ்ரீயாவஹதூ ஞாம்பதூம் ஸாஸூதழ்** * என்று நயாய வித்
தாஞ் நத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை
ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் **புக்ஷதவிவாடிஸ்தலத்தில் ஆழீஷடிபம்**
உதிர்ச்சிமிதும் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராப்தி பக்ஷம் (மீ.)

திரமேயிருக் கூடியதான ராயசுவரஞ்சய டுத் த ஹமே ஹி
ஷமான வகிசுவத்தோடே சேர்த்து அ யிரண் டயும் வதி
நிஷமா க் கூறியிருக்கையாே இது யதி ளி ' றென் ' கு ரதி
ராகும். இ ' குச் சொல்லே ' டிய விஷய ' னைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா
என்று தனியே ஒரு ' ரந்தமியற்றியுள்ளேனாதலால் அது ' டி
றெ ளி

108 கிவஞயம் யிதெநவஸ்யபிஹெண மாஃ ஸ்வஸூரி ாம்
விதேநிக்ஷிவ நிவிட்வாதகணிகா ஸங்காங்குரொ
நஞயநீடி வனவனுபுகுதஸூறெ வரணரஞ்வா
றெடுகுறெஹெதொவடூராக ஸ்ரீயுக்தே ஹவதூ
ஹொ வடிவதூஷாஜுகவ ரமக்ஷதா ||

பலசொ' வி என்? நாம் 80 ஆம் சுலோ த்தில் தெரிவித்த நியமம்
சிக் க் கொள்ளத்தகும். ஆ வே வி ராத ' தலத்தி' ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திலும் ராய ரூப விசேஷபத்திலுமுள்ளதாச்
சொ' லப்படுகிற திரு டி யெ ' னும்வந்து விட' வினமேயாத
லால் ஸ்ரீ விசேஷ்டநாராயணனிடத்தி' வரணவதூஷயவதூ
வூ ஹாரம் பண்ணுவ பொரு' தியதேவ ' றுறெ ள் .

109 ஸ்வதீக்ஷெதெ நவதீக்ஷெதெ 2
வூஹொவிடிநாநா கிஹெகெவஸம்வூ
ஸ்வதீக்ஷெ தெ அிதா2ஸ்ரீதிவாணூம்
ஸ்வதூஸூ கஸூஸூ ஸங்கா யதீநூ

110 ஸ்வதீக்ஷெதெ அிதா ய ஜுதெவெசு
ஸ்வதீக்ஷெதூஸ்ரீஸம்வூவ காவூசு
அிதாவா வத ஷூஸிவிதேஷூஸ கா
வ
வஜோயூம் வாவூஸூஸூவி நவூசு

சுய ன்ளவிதூவ்ரவநவர ஷ வரிவெஹ்

111 ஸ்ரீ தெநவியெஷணம் லமவதிநுஷ்டம் கித்யப்யதெ
விஷ்ணுர்வாடியுமம் யயாஹிஸரணம் தவசுஸிரியொ
வீத்யுப்ய சுயபுஷ்ணாரயிதும்கிமெதிலவீயாநாம்
பூவிகம் தம் தவியுஷ்ணாரணதெததததத கயம்
வியெஷ்டஹகுக்ஷிவிநா

எம்பெருமானு டய அடியினைகள்போலீவ பிராட்டியின் அடி
யிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்ாகவே த்வயத்தில் ஸூபத்
பதம் என்கிறொள்ளை வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்
தி மேல் பஹு சனமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 ஸ்ரீவரணயுக்தநாராயணவரணாவிதூவொ யபி
ஸூதாஹி லவடிவிதத்யபுவிசுஃ காஜம்ஸுவவாநு
யா நதததிலி.

113 தாஜகீ ஸ்ரெவஹுசுவம் வரணவஜொவரி நக
ஸிபிஹ ராக்கெசு யதூதம் காங்கிததெதசு
ததூத ஷுஷிநிபுயதாம் நிவுணா |

114 வீதாஸதெதராவவவரணள லரதொநிவீயயா
ராவ டதூக்ததஹு வீதாவாநிவீயநதவீரி
த ஸூசுகிடி

115 வீதாவாநிவதெதள ராவவவாநி நுவீயயஜா
த ஹதூதூதம் வதூணபாம் வாநாநாவி நிவீ
யநம் ஸுமடி

ஸ்ரீசரண ளோடுகடிய நாராயண சரணங்கள்” என்றிருந்தால்
யதி ளுக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனையாகும். த்வயத்திலோ அப்
படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவையுள்ளது.
இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டா ராது பரதன் ளீதாஸமேதனான
ராவனு டய திரு டி ளை ருடினா ன்றால் ளீதாஸமேதன் திருவடி
ளையும் ருடினதா ப்பொரு கறலாகுமோ

116 மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுபாடாவிதெதுத டா டா ய
கூதம் பூஸம்மம் ஸவபூதநாவூது நஸொல
தெலொம் தஜாவிகாஃ விஸகீகரிஷெநு ||

117 ஸடாரஸெதுதஜூவிலவதொ டாரஸவியெ
உகார கெஷாணீஸொ உநிவடநிவீலாதிதிவாடி |
வமெசு, வனவம் பூஉஜூவிலவ தஜூவி கஜொ
வஉகஷம் யாஜாயாமகூதிரிவம் வமெநொநுடிக்கூ |

ரகுவம்ஸத்தில் மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுபாடா என்ப
முள்ளதேயன்றி பாடாநு என்றில்லையே என்று டிப
ணுகேவாதம் பயற்றீதயாம். ஏனெனில் திலீபன் வலிஷ்ட
முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின்
முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (ஸடாரஸு) என்பதனால்
கிடைக்கும் ஆசார்யபத்திக்ஷம் பாதபீடனம் பண்ணினான் என்று
தேருது இவ் னாமா வே த்வயத்திலும் பூநீமத் பதத்தினால்
பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணு
தாகமாத்மிர பவிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணம் பழுது

118 வனதாவதெவாதுதிதொயி ஃகிம் வயுப்ரகீக்ஷம் ?
நவந் பூகீக்ஷா ஐதூஸுதெ வெஜிடிஸெஜிஷு
நொவாயதா பூவடியொவூ விகெசு

119 ஸாரதூஸு ஹீவதெஜூரணயொலபூது வ
வாதெதிவெசு நா ரதூர்விநிவாத வுலிடியா
தெஷா வவொவெவரீ ஸாக்ஷிக்ஸவாஸூ
ணாதிஸவிலெநாநுசு, தஜெவூராரவி ஸூரெஷு
தெவநகஜூதா வஹுவொவஸூலவெசு
வாடிமடி

பிராட்டியின் முன் ிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய் தெற்கு
வ் ளவு தேறினால் போதுமே வேறொரு தேறவேடிய
தில்லையே எனில் அப்போது பிராட்டிக்கு உபாயத்வமென்கிற
பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்திரியோடுகூடி மன்னவனுடைய
இரண்டு ல்ளில் சேவன் விழுந்தாடுறால் மந்திரி முன்
னிலையில் (அதாவது மந்திரி பார்த்துந்ொட்டிருக்கையில்) மன்

வன் றலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்திரியின் றலிலும்
விழுந்ததா ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட னுமானால் நான்கு
ரல் னென்று றட்டியேயா வேண்டும்

120 தவஜீவடியொரவீஹ ஸரணாவாவ்யுததாவொ
ரணம் வெழிவெழுத ததா வஹகுதிகருநா வு
தெவ வா நாஜநி தவாசு வாக வாவிநீ வு
ருஷகாரசெவவரம் திஷகீதூவாவெயுஷுதி
வஜைவதம் பூராவாஷுதெதிஷுதி ||

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

111 யுக்தீநாராயணாவாவயுதிவதெ! திவ
வாசாரவிநு அஅஅஅவவொகம் கிஷ நவஜத
நொசு ஸீதெதாவியுஷுஷு. கவாவெவொதநு
யொம: கியதததி உவவூதிதாவெவிஸா ர
வெவகுஷுஷு பூவொயாவூதி வவிநயம் ஜூ
வயெ, தவ வவி

லக்ஷ்மீநாராய னு டய அர்ச்சைத் திருமேனியில் றான்கு திரு
டி னை ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா? எதற்கு இந்த
கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் றான்கு திருவடி னோடு
கூடியவ னன்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ரத
மேன்? என்று றட்டுவதற்கா வே

122 வவதீகவெதூதூதூஷுதியொ
தூதூவாஷுதொவூஷு வகுயாநுவிஸெஷு:
ஷுஷுஷு, உதி ஷூரிவாசாநு யதீதூநு
சுநாயாவெஸம் வஜுஷூயயெயடி ||

123 ஸீஸகெவவிஸெஷுதிதெ ந வவவாநுநாராயண
கிங்கிஹ ஸீதெதூவவிஸெஷுதொஷு ததிஷ வஜு
கூராவூதூதூ சுவாஷுஜநதாவு யாஷுஸ
வொ தாவதூஷுஷுஷு ந ஸீஸம தவிவாதி,
முணமுணூரெஷுஷுஷுஷு ||

த்வயத்தில் 'ஸ்ரீராமராமண ரணைள' என் னுமல் ஸ்ரீ ராமாண
என்று இருப்பை, நன்கு ரோகினால் பெருமாளுக்கும் பிராட்
குமுள்ள டாம்பதும் நம்போன்மவர் னுக்கிருக்கும் டாம்பதும்
போன்ற ஜாதியைத் திருக்கும் டிவ்யமுணங் னுக்குமுண்
டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நா கு
திருவடி னோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 வெவ்வுதாய வசுருது உதூலிஹிதெ வுடுகூராவூ
யொய்யாடிசும வாஹிதும் ஜமதீக்ஷுதெ நஹி
வாம ஸ்ரீஸ்ரீயொவூராவூ ஸ்ரீகணஹரிக்கூ
வெயயி யதெ. வளவாமுதொஜாத விசு தவிறு
வாடி துஷ்டம் நிஜடிசா வெவி ஷு வெ ,
நஹி டு

பா'ய த்தினால் ஸ்ரீம'நாராயணனை தி ள் ஒரு ல் ஸேவி' ப்
பெற்றால் ரா'கு திரு டி னோடு ஸேவிக்க நேருமியன்றி
இர'டி திருவடிகள் மாத்திரமேயா ஒரு லும் ஸேவி'கநேராத

125 ஸ்ரீயுக்தவூஹரெஸதா ரணதா யுக்துவெவூ
வூதெ வுடுகு தஹி' கயம்ஸூ'தம் திவவநம்? தநொ
வவஹ்வம உதூகெஷ்வ உடுதிவெவிடிஹ
வூ'கே. ஸ்ரீயுவாடியொ: கூர்ஷாயாவிரஹாசுவ
ம உ' வநம் பூராயோஜி யுக்து'துதசு'

ஸ்ரீம'நாராய னுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில்,
த்வயத்தில் த்விவசனீமயிருப்பது பிசா வேண்டிவருமே என்று
ஆகேஷ்டிக் கூடும். ஸ்ரீசர' னுக்கு விவகஷ்யில்லாமை
பற்றியே த்வி சனமுள்ளதாதலால் ஆகேஷ்டம் அருவ ிரம்.

126 ததாங்கூராவிரஹோநஹீதி ஜமஹ்யெ' தாநுபூதி
பூரூதிதம் மகூ'வாடிவிவகூஷெண் திவவநம். நவூ
திதி பூரூகெநெ வளவனூ'து விவகூஷணாநு
வரணாசு வெயாபூயொமாஷுதெ. யதினூ'வி
நவொடி'குமவதெ ஸூராம'விவெகிறு யதெ

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரணர்களிலும் விவகூழித்ந்
தா' என்று சொ'னவர்களை நோ'கியே ஆச்சா'பி'னை

ஆபத்தி றோடுத், ருளிநர். ஆ டே விவக்ஷைக்குத் த று
த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொருத்

127 மகநீவாடிவிவக்ஷணவஸு விரஹாதிதூதிரொவாவஸ
கீ ஸ்ரீஜதூஷுநிவெஸநாசு யஜஹொ ஸ்ரீவாடிகா
க்ஷாஸும்தி? ஐதெஸுவம் யதிவ்யஜுதெ நநுயதெ
ஸ்ரீஜதூஷுநாசுமொ வாயுடகூம் நிமஜானகெஸிக
உமெவெயுசுபொாதிதம் தசுவா

128 சூநயுடகூம்யதி ஸ்ரீஜதூஷுநாசுதூவஸவயுயா
தமெவெவயு வொடிவெஸுநிதிநாசு லவிஷுதி

ஸ்ரீசரணர்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றியே த்வி ச. முள்
ளது என்று என்னை சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் 'பஷ்ட
மாக இருக்கும்பாது ஸ்ரீசர. ங்களை விவக்ஷியாமலிரு' வழியில்
லையே. என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஸ்ரீமத்வடொவா
டாநத்திற்கு ப்ரயோஜம் தேசிகன் அருளிச்செப்கிறபடி உணர
வேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெவெயுடகூம் வ.
தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவாசமுண்டாம்

129 விஸெஷணவிரிஷுதாபுக்ஷநம் விஸெஷெஷு
யசு ப்ரவிரிஷுதி நதஅயுலாவதி வாயுடகூ ப்ர
ஸஃ விஸெஷெஷு வெதம் கவந தகியாயொயிதா
விஸெஷெஷுமணவொஷண விஷிதி விடா
வாயுடகூதா

130 ஐஷ்டோலகு பஸுஸுதூ, வஸரிஜநநு வெ
விஷுரொதிஷுதி அாவெதளதம் ப்ரயொமள
கூஉஸஹ லவெதாஉடாஹதம் ஹுள சூஷெ
ஐஷ்டிஅயொஸுடாடியதம் வரி நெ நகி ரயொ
மலாகம் லகுவெதாவவிஸெஷம் ப்ர டி திவரம்
வபுக்ஷாசுவநீஸா

ஆங்காக்கு விசேஷ்ய' றுக்கு விசேஷணமிடுவது இர' பெடியா
ஸார்த்தமாகிறது. (1) விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே விசேஷணத்
திற்கும் 'ரி'யயி' அ'வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ'னே

சூர்யாநாயகியில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்
திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. தயாராணி.

* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜாஜ்யஷ்டம் * என்ற இங்கு ஐயத்தால்
ராஜாஜ்யம் என்றால் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரி
ராஜாஜ்ய விசேஷணத்திற்கும் கூடுதலாக அந்நாமம் டாதலால்
இத்தைய பிரயோகம் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2)
* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜா வரிஹாவலந உயிதிஷ்டி * என்
றால் இங்கு அந்நாமத்தில் சிங் ரசனத்தில் மற்றிருக்கின்ற அர
சம் பரிவாரம் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம்பொருள்
படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவம் ஒரு அதி
சயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாக இரட்டாவது வகைக்கு
உதாஹரணமாயிற்று.

131 சூர்யாநாயகி விசெஷணம் லவதிவாநவெதீஷ்யரீ விவா
நகலநா துலொஃ ப்ரலவதீதி ஸம்வினூதாடி வி
செஷணவிசெஷிதம் யதிவிசெஷ்யவஸ்து சூர்யாவ
நாயகி நிரீக்ஷதெ, லவதிதவநிடி தடுதெவ வர

விசேஷணத்திற்கு க்ரி யையில் அந்வடமுண்ட இல்லையா என்கிற
விசாரம் எங் உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசேஷ்டமாக
ப்ரயோகிப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்
வயம் எங் ரா ப்படுமோ அக்கேதான் விசேஷணத்திற்கும்
சூர்யாநாயகம் டா இல்லையா என்கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ராவலஹிதலாயவ்ரணத ஐதூபீயெடுதவெசு
சூர்யாநாயகி விசெஷணத்தெவலு விசெஷ்யதெதூ
தம் விசெஷணதவீஹ கிலவதி தசுசூர்யாயொம
லாமிதி ப்ரலவதிபு வம் ஸுயமணெ விவாரொ
டிய

* ஸ்ரீராம நாராயணம் நகலூதம் * என்றால் இங்கு விசேஷ்ய
புத நாராயணனுக்கு சூர்யாநாயகம் ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கும் இங்கு சூர்யாநாயகமுண்டா இல்லையா என்கிற
விசாரம் வித்வான் றுக்கு உண்டாகலாம்

133 விசெஷ்யவஸ்து யதூத சூர்யாநாயகம் நவிகுதெ
ஸவெ லு தயாவியெ விசெஷணெ விவாரணா

அவையுநவிடுசெஷுலகுதலாயவவூ நகியா
வலநுயொவரி கிந்து தவூ வாலயொஹிடுகெவறுடி

134 தடிநயிகியாநயம் ஸியொஹிவா நடு துலள
விவாரணா விசெஷுகெஷு விஸயம்வரம்ஜிசெசு
விசெஷணபுயொஜநந்து கா வெ விசெஷுதாம்
கியாநயிசுவமொவரொ விவாரணதி ஹாவூதாடி

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கே 'ரியார்வயமில்லையோ அவ
விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு கியாநயத்தைப்பற்றின விசாரம்
ஸ்தராம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தெந விசெஷித
னான நாராயணனுக்கு கியாநயம் ரப்பதில்லை. நாரா
டயசா 'ஸ்ரீ யன்றோ அஃதுள்ளது எனவனா நாரா
யணரூப விசேஷ்யத்திற்கே கியாநயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கு கியாநயத்தைப்பற்றிப் போராடுவது மீவும்
வியப்பே. விசேஷணத்தின் ஸாராயுகூத்தைப்பற்றி எவ் ளவும்
கிந் த செய்யலாம். கியாநயத்தைப்பற்றி விசாரம் இக்கு
ஹாவூமேயாம்.

135 சுயெஷுஸஸுரெஷுஷெஷுஜீஷுஸொயவகூநா
கியாநயம் க்ஷிஷு வெவிசெஷணவூவாஹூலொ
வரந்து ஸஷுஸகூதம் கயாவிஷுஸுள நஹீ
தூவஸுரெஷுவணுதெநிஷீயதாஷுஸஹுஜி

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உஜீஷுஸொயபுணுளியாடு
விசேஷ்யத்திற்கும் கியாநயமுடாகி தவிசெஷணத்திற்கும்
கியாநயமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறோமென்னில் அது வேறு
விஷயம் ஸஷுஸகூதியினல் வினைகிற வெயாயம் லவெ'றும்
உநவஸொயமெனது'ரெ'டு சொல்லுகிறவிஷயம் ட'
நிற் க்கடவது

136 னகவூரஹுஷுஷு கியாஹூலார
லாயுஷுரஹுஷுஷு கியாஹூலார° |
புரூவீலாவூ தூயெஷுதிசெசு
ஸஷுர விவாஷொயஹூவெதிஸாஜிடி //

137 யாவாநுரகுவுஷுலாரொலவதி நமயதெ. வார
யுரகுவுஷுவாவி ஸுராதாவானெவலார கிதிதி
விஜயதாசு தகவதிதூவிட லகுயாம் அஹ்லம்
வஹு நெகாநிதவரமததாலாஷணம் ஸொலு
ஹெஷிதெஷா நாராயஸிக்ஷா லவடிவிவிதி தா
காமதிம் பாவஹன

யதி ன் தம்மு டய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாழ்த்திற்கு
புரானாவஷுலமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதா
து, உலயஸம்ஸ்யியானதொன்றை வாகவிஸிஷாவார
நிஷா வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்
னே இவர் சிஷப்பது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல
பல படிசுளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்பாத்தம் ஒரு சிறு விஷய
த்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது
என்று ஒருவன் சொல்லுவதா வத்து' 'ஓ' 'லோம் அ ர
ோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் (1½ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது?
ன்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவா
னையல்லது வேறென்றும் சொல்லக்கில்லான். இதை வடமொழியில்
'யவஹரிக்குமி த்து வர ரகுவுஷு வறுவதுஷயதிதம்,
வாரயுரெகாரகுவுஷு வறுஷுதிதடி எ' 'நே ஸ்யவஹரிப்
போம் இங்கு வறுஷுதிதகவமென்பது சுயுரகுவுத்திலு
மில்லை வாகரகுவுத்திலுமில்லை, கிணு உலயஸம்ஸ்யியே
யென்னத்த' 'டி' 'லை இதை வாரயுரகுவுநிஷமாகக் சொல்
லுவ த அபலபிச்சமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது பூதூக்ஷ
வாரிதமேயாகும். ஆகவே உலயஸம்ஸ்யிநொவஹுந
வறுஷுதிதகவரகுவுவஹுநம், வாகவிஸிஷாவார நிஷ
கெவந சுயுவிஸிஷெஷுகநிஷசெவந, வ்யவஹாரம் ஸம்
பாதிபந், மென்று யதி னே சுமத்ரா இசுசயீநர்ந்துவிட்டது.
ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த சியாயம் நிரயுகுமாயிற்று இங்
கனே ண்ணிறந்த தாஹாணங் ஸ் காட்! லம், ஸகுமப்பண

நா ஓருநாளைக்குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உ பேன் என்றிப்
படிப்பட்ட வ்யவ ரா கள் மூநூலுங் ளாகவே ரா கி மன
வாதலால் யதி ளின் விவாதம் சுவிஜ்ஞாணீயமெ மதாம்

ஆறு து பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

சுய ப்ரதிவக்ஷிமுநோக்தி ம ய வரிசீரூந
வரிஜெஃ வஸூஃ.

138 சுயாஜீவியபுதிஸ்ஸுரெஷ ஷ் மூநூவிவி தாந
வஹகுந விஷயாநயிகுதூத்ரு சூயதெ வரி
சீரூநடி

13 தாதஜ்ஞாநமஹாஜநம் ப்யுய ஸகூதொ நி
ரூகூலூயெ தாதம் வாசூஸஜ்ஞிதொநவ்யுயகா
வதீதூஸள வாக்ஷி ஸாஜீதெஷயதி வராஜ
ஸதிஹா காவிசு ப்ரவக்தி ஸூயெக்ஷவிநஸூ
வி ஸூநஸூலவதீதூரொவநீயம் உநாக்

140 உவாதுயதூரூஜி வஹு உயந்தசு
லியோலிநெவெதி நெததூரொக்ஷடி
சுதஸவபூயெவா தூ நெவஷஜ்ஜஷி
ஸஜாநொவநீயா விவெகிபூசாரெணீ

(ஸூ உயமதாபுஃ ணகெநெவஸூகெந சுயுதெ)

141 விதா தநயஸம்யுத ப்யுயகொடிநம் ஜக்ஷதீ
தூஹா யதிரிஃவஹ் கிலிதி டஸபுயதூரொசு
விலிநதாவஹுநொ சூயநதூ ஸூயுதெ
ததஸஜநிபுஸபுநம் நலவதீதி நிஸூபூயடி ।

142 ப்ராபாநெநாவஸெ ஃ விதூரிஹ ப்யுய ஸூ
நூஸஸாவிஹக்தி நாவஸவஜா, ததொவிநுவ ஸி
நகயபாவூஹூவஸூஸவொடிடி வதூ டூநூ

யு நவரி கவிதவாநது தஹெஹுததீயாவா
வி கா விமெயா ப்ரகூதவிஷயவயபூதா வி
நெவ நகுநது

யதி னி' நூலி' [ப' ம் 33ல்] "வ்யுயுகாவாநது ஷெநம்
விதரிவ லுஜாநெ வவாநது விதா வ்யுயுகாநாநள
லுஜி'தெ ஐதி நப்யபொம எ' ம ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதி
யிருப்பதா' டடப்படுகிறது. வ்யுயுகமும் ஓதமுமாகிற
இர' னையும் ஒரு டே உண்பது அஸம்பாவிதமல்லா மயாலும்
நிஜிஷுவா' 'தினஸ் அப்படியே வொயம் பிறக் க்குமாத
லாலும் டே றுவிதமா விவஸிதமானது ஸித்தி' க வழியி' லையென்
ப அந்த 'ர' தாராரு டய அபிப்ராஹம். அது ப்ரக்ருத
ஸ்த த்திற்கு மி வுப் அதுபயு' தம்.

143 தாதெ ராவுயுமம் தமெயவ தமயெ ராவு
யயம் லாவிலெசு தாதொ ராவுவததுஜ்வாநு
வவாநது ஐதூகிவி'யு'நெவவொ ப்ரதெ
து தமெ' கிடகந லகுஜிதெதுத லு'ந்துயொ
நொஜாநாதி யு நு வொயவரணி'வ்வெ'தி
வெதாயுதசு

144 வனகெகவிநு வவூ டாவெது ததவிஜு
தாடி' மாகூ' டு'யுதவவெது நவடி,
லு'கூ' வாடி' லாவயவது' தயெதி
ஜூ'நம் வி'நூ'லி வவொயம் லு'தா' ந

145 'ஹ'னெ'வ்வொ'ணா'டி' நாவெ'வெ'ணு'
ஐதி ஸ்ரீ'ஜா'வாய-வா'டொ'கூ'ரீ'தூ'
சுவா'ஜி'நி'டி'யு'நாவ'யு'கசுவம்
நிராவாயவிலி'ம் டு'வெ'தி'வ'யு' ||

146 லரணா'நி'தி வ'வ'வ'வ'வ' ப்ர' ராவெ'நெ'யு'
யொ' நா' ஹெ'சு' ஐதி'வ'வ'வ'வ' ராவெ'நெ'யு'
நீ'தி'யு'ரீ'நி'த'ல'வ'தி'

சா சப்தம் பஹுவசநாந்தா இருந்தாலும் அந்த பஹுவசநத்
த ப்ர' ரா' ர' ர' ர' நபிப்பித்து விடக்கூடாதலால்

பிராட்டின் திருவடிபிணை யடிம் சேர்த்து பஹ வசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய கூவொடிமும் வரிஹுதம்

147 ஸ்ரீஸ்ரீநாயகதவிதா ஜிமலிஷொ ஸ்ரீயுக்தநாராய ணாவிதேவம் லவதுபுரையொமஹதியகூரவாடிதெ தஹஸக ஸாஹ்ஜாஅவநபுரெ மகருநாம் ஸா ஹ்மநவொஹ்ஸகூம் கீஜ்ஜிமுஹரீதிரகு கய டெ தும்கூது ளந யதெ

யதி ளின்னூலில் (பக்கம் 34ல்) சில சுவபுரெ ரமாவதி காட்ட ப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் சுஸூராமெ இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகம் ள வ்யுத்பந்நர் ளுக்கு எளிதாகவே பொ ருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடு ப்பட்டது.

148 வாடிவகூவஹ்ஸகூதஹி யயாவாலிஹ்ஸகூபி தம் தஅதாயுநிரகுவுதாம் உயுரிவஹ்ஸகூவிதா து ஹ ரெ சூயுஅகிவ்விஹ்ஸகூவாயிதிவெசு கணெஅவிசுமெ புமதக ஷ்டுவஹு க ஷ்டகூஸக விதூரள வஹ்ஸகூவிதெ

149 ஸஹ்ஸரஹிஸா வஹ் வகூவொய புராமகூர சவநாவா வஹ்ஸகூ சதம் ஸ்ரீஜிதகுதுவாயீம் விதாந்தா சவஷ்ஹு வொடிஸூதம் நெவயுகூ

150 வாடிவகூவஹ்ஸகூகாஹ்ஸணவம் ஸ்ரீஸவிதா ர ஹ்ஸணம் வாவாலிஹ்ஸகூதெ, தயாவ நநுஹொ நா ராயண ஸ்ரீயுதள ஹ்ஸாவாடி ளவிதீஹஜத ஹ்ஸுஹெதவெடி ஹ்தாம் தாடிஹ்ஸகூணதஹ் யாவியவவொவிநூரவ ஹ்ஸகூஹிந

151 நாராயணயொரஹ்ஸகூபிஹொஃ !

ஸ்ரீ து ஹ்ஸு தயாவஹி ?

கா கயயெதுநம் நஹ்

ஹ்ஸுதம் நதக ஹ்ஸுதிரொஹ்ஸு

- 15 வாடியேஅம்அஹதி ப்ரவீக்ஷதிதஜாம்ஸகுத்ரம் மநெ
வாணீநெ தஜாமம்ஸு தயாவஜாவ ரணெ யு
மாதாரகுபம்ஸவெசு சுயேபா஽நெநாயபி காங்க்ஷ
தெ நநுதஜா அம்அப்ரவக்ஷீக்யம் ஸ்ரோஜிதூஷு
விஜ்ரஸூஹண . யதிலிஃ ஸஹஜாவாஜுதெ
- 153 வ்யாகரணஸூத்ரீதி விபுக்ஷணெவெத் ஸஹவ
ஜ்ஷடாநெஃ ஸஸநூரகுவி , தஜிஹம் யதிரவய
தெநவெத் சிங்குபு
- 154 வரணொஅவிதிவக்ஷம் யஜுவி நளவிதூஜ்ஜிஹி
தயாவி வரணெஅக்சவிதீயம் மீநபுவிஜுஷெதி
வ்யயவரா ப்ராஹம்
- 55 ஸ்ரீதேவிவிஷ்ணு அக்சவிதீயம் மீரவிஜுஷெத்யஜவீ
யொமீ வெதவிநகுநம் யாரயதீஹ வ்யயபுக்ஷொ
ஜம் கிவிதிகரொதி?
- 156 ஸ்ரீதேவாராயண அவிதிக்யநவஜா ஸ்ரீதீரஸூ
வாஜாஃ ஹதெஜுஷா மீர லாகீதூலிவிவதி ஜஹா
நெஷ ஸநூராவியயபு வெஷஜம் ஸ்ஷடஜ்ஷ
ஹூவிவ யபி நயீரஸூ மூணாதிதஹிபு வ்ராஹா
ரெரீஜ்ரெஸெ ரெஷ் க்ரதிஸதஜிவா நிபிப்தா
ஸஹஜம்
- 157 ஸஜஸூஜாநெதிவஜஸூயொபுஃ ஸநூராவியயெபு
ரிஹ கஹிதொஷி ஸொயம்ப்ரகாஜம்வடதாம், தயா
வெசு ஜெதூலியாதாஜபதா ப்ரயெத
- 158 சுப்ராயாநம் கயமிதூஜிஷ்ணுஃ ஸூரயதெதூவிநு வவ
வி கியேபு சுநூயபுக்ஷமுஹகரஸவ நூஸொ
லகுஜிதூஹஹ . விவிஞ்ஜு |
- 159 ப்ரயாநாமாவாரிக்ஷிதூஷு யொயெபா
யதெ ஸ்ரீ தா கீதிபுதெ ஹி ஷ்ஞதூபு

ஸ ஸ்ராவி விஹந்ணெநெபுவ வித்
ஸாராயயெதெதி ஸத்யம்மஹாண !

- 160 நுஸாரணவடாயுடாஜஸுநெ விஸுயாதநு
யதிவர . கயலவிநு ஸம்பூவுதொ விவாரெ
யடிவிகி வி விதெ நெருதெ லாதி தவ்
பு டநலிஹ கவெகஹுதெலொம் மறாய !
- 161 விதா கினிசுக்ருத்ய்குயதி ஸுதொநெவக
ருதெக்ருயாங்காஜவி னவ்வியதநயஜ்ஜிஸு ஸ
வநெ யதெ . தாதம் வீயங்குநுஸாரதி வுதொ
யயிதி கிம் விவெகீ கொவிஸுாசு வுவஹரண
கதெபுதி விஜுஸ
- 162 சுநுஜொடநஜா துலஸள தநயொ
விதநொதி யதி தியாவிவித
ஐதி வக்ஷுவிவெடிய தஜு யதெ .
விஹமுவவ ஐதூவயாரய ஹொ
- 163 தநயஸுஜெதநகூடநுஜொடநகஜு தத்
ஸம்ஸவதி ஸவெஜுஜெதநெஷு ஸூரி
நுநுஜொடநஸு ரநு கயா ? !
- 164 சுநுஜொடநவிரஹெ யஜநுஸார யாஸுாசு
நநுதஹபூய விகதாஜிஷு தஜிஷு கய நுஸுாசு
ஹதஜீவிதவவஸம் கயலவிரக்ஷண துஜு
ஸஜ ரயத யதிவ மவ விதயருஜெயாநிநு ||
- 165 பூபீவெ பூயாநாநுரொயாஜிதீஷம்
வவஹுதூ ரஹு தடியும் பூவவி
பூயாநாநுரொயொஹி தஹுஷலாவ்
நஸொயெபூ து யுஜெத மூலொ யதொந ||
- 16 , சுயொ துஷுதநுயாரதுர தவெயவா
ஹிதிஜீஷ தூயு ஹுக்ருதெவி !

புயாநம் கிதூபுயாநம் கிதாயெ-
துவாநெது விவாரெ மதிபுள நநெவ ।

- [illegible]

திவாபெ ஸுட வனவம்ஸதுவி ததிராஜவிஷயம்
வெஸரானிவநுஸம்யீ வெஸயம் ததுதிவெழிநாம்
வரிஷழி நூஸம் கயம் பூவாயாக் !

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) “ சுதனவ விருஜவம்
பூவிவக்ஷாயாம் வஜநவநகக்ஷநியரொ நலவதீதி
வூதுதிவாபெவூது.” என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய
வுண்மை யறியாமையினால் வந்ததத்தனை * வெஜா பூராண்ட
இத்யாதி ஸ்தலத்தில் பூராணிதெ வவநாயுடும் பூ
தூயுதாவபெ த த்தில் அர்வயிப்பதேயன்றி பூகூதூயு
த்தி அர்வயிப்பதன்று இந்நனம் பூகூதூயுதாவவெ
த்தி யே நியமேந அர்வயிக்கு மி நகக் குறிக்கொண்டே
வ்யுத்திவாதத்தில் * விருஜவம்பூவிவக்ஷாயாதிதூழி
எழுதப்பட்டது யயெஷுமாக விரு வம்பூவிவக்ஷ பண்
ணுவதென்று கொண்டால் * வம்பஹா லீஹயி * என்ற
விடத்து வெவக்ஷிகமா வம்பஹாலீஹயி என்றும்
வம்பஹா லீஹி என்றும் சொல்லுவது நிரவடிமாகவே
ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வூதுதிவாபெவூது
மேழுதியது வா ரஸா கமத்தன்யே

174 பூயொம்குதாவி ஸுரஸஜஹ மஸூ நலவ
தீதூஸள லஞயொலஞயொவிவிவதி வஹுமுந
ஜுமிவ வதும்ஸோகீஸஞகி நிபுயதஜெகெகெவ
யதிந் பூஜாதாம் உஞகசவம், கிஜயிகவவொரா
ஸிஸிரிஹ |

175 ரஜாலூ ராஜாலூதிதி நநுயதெ! கூது லவதா
பூயொமொஜுவெஷாஸ்தீதூஹிஹதூ வூஹி யழி
ஹை: சுயொ கிம் யெதெதூயிஹுஜயஜா பூ
தடிநுபூயொமொஜுவெஷுதே: பூவஹு வர
ஜும் பூலவஹி ||

176 ஸ்ரீஜூராமயொயிவயபுஹணிதெ ரஸாவிருஜாட
நாக் நிஷஷூபூவூகூதள யதெவபுஹுதராவா

கூதிரியம் பூராயநுதொஜ்ஜ்விதா நிஷுநெஹ
விவயபுயம் ஸவிஷயஸூக் பூதிஷ்ரவிதம் |

185) சுதூநுதூதிதொயிகம் நகி உவி ப்ரெக்ஷாவதாம்
உநநஸை லாவஸெதெதிஷ்ஜம்ஸூவீதி, யதிரஸெ
ஷொ஽ஹு நிஷுநுஷம் | லகுயம் கிணுந கருஷம் யதி
ஸிலதெஷுஷொ஽ய காஜ்ஜிவெசுபூதூஷ்ரந
கூதிம், ததெவவிஷுஷாம் பூரஜாணிகாமாம் வஸு

186) மூநூயம் விஷுஷாம்வூரொ உஹுரிஹ பூஷூ
விதொஸகு, சுஜீ ஸாநுஷ்ஸகூதகுஹம்வ கூ
வயா மூஸுவா வரிசுவாவிவ பூராவம் காஜ
ஸளகூதிஸூஉஹி தாலாதீதி, - யொஜீஉஹாநு
ஸ்ரோகஹ்உஹாஹாசுகூரணயா தஜூதூ ஸுஷி
ஸூதெ ||

187) சுஸூரெவ விலகுதூம் விருக்ஷணாநநுநிஸூவி
விபுஸுஸெயம் மூநூயநெசணவ யெயொநெ
வாநு உதிஷ்ஜம்ஸூகுஜம் | ' 'யதி கொழியாறு யதி
வம்மவொ உஹாநு ஸஹயஸூகீயஜநநொ வுலகு
ஷதி நியதம் பூவஸூஜிஉகேகாஷ்ராக் சுநுஸநு
யாமஹ ஸிவிஜாஸூதி | ' உதி.

188) ஸம்மாஹுஷூஜீதூயிரணி விஷூத யஸஸா
யதீநூண ஸூவா ஸஹுஷயஉஹொ யாவிரவிதா
நஸா வாவாலகுஜி, ஸவநரிஹவூஷொஹ
தூஹொ. ந ஹி பூஷூதாநாஜநுதகூநம்
ஜாதூ லவிதா ||

189) தகூஉகூகராவாஷிஸூநுதொ
ஸெஷிஷூவா நெவவஸூரிஹொ
தாவகெமூநு உதெவூஉவம் ஸூ
வணுதாநாம்வூரெஷு உஹொஷொ஽வஷு

- 190 நிபுதுநெஸ்ஸுஷுடிநெயரதி ரகுஹஷுடாக்
 ஸ்ரூவிதா க்ருதிரியம் ஜயதாஜஸுடி
 ஸ்ரூவாஸம்வடிஜநெரிதநெமபுரஹான
 காஸிடிஷுணநிரம் கயிதாலவனம் ||
- 191 ஸ்ரூவாஷுவிபரிஷுயாஹயகூதிம் டாவபுணீதாம்
 யதி ஸ்ரீநாநெஷுதம் கொழியாவடிஹாக் குபுடா
 வஹநுஸாஜதெ ஸ்வம் வதூவிஸாம்புதம் நிஜ
 க்ருதள நிஷுஷுடநாஜாம் வ்யா கிணிகன : ஹிரெவ
 வானஜநஸாநெனூ, தடாஷாநெஹா
- 192 ஸ்ரூவாஷுமுகுநூ காஸிவிஸனம் வஹுதரா
 விஷயம் தநெருகநெவ விஷயம் உருகலாவபுடிம்
 யதெவபுமி

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ னூலில் (பக் ம் 36 ல்) “கிசுருவஹு
 நெருகந?” என்று தொடங்கி மிகவும் சுபுஸுதமாகவும்
 ஸ்ரூவாஷுவிபரிஷுயாஹயகூதிம் வரஜாத்நம் புதிவஹு
 வகுணபுஷ விஷயத்தை பூஸ்தாவித்தள்ளார். இது விஷயமாக
 ஸ்ரூவாஷுவிபரிஷுயா என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு
 சுபுயுஷுமாகவும் நித்யாநுஸந்தேயமாகவும் சுவநூகபுஷா
 யியாகவும் அமைந்திருக்கிறது அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல
 விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இஃ
 தொன்றுக்கு மாத்திரம் விடைவெளிவருமேல் பரமஸந்தோஷமே.

வெடியபுஸம்முஹதாதுபு டீவிகையில் “நிரம்
 ஸெ புதிவடியபு வகுணபுஷகிபநுவி ஸ்ரூவாஷு
 சுஸஸுவவஹாஸம் ஸ்வாவிநெவவஹுநி ஸ்ரூவாஷு
 வகுணபுஷகிபதயா சுநுருவூதுயோமுகுஷ ஸம்
 ராஷுடாவாஸம்” என்று அருளிச்செய்திருப்பது ஸுப்ப
 ஸித்தம், எம்பருமானுடைய புதிவஹுவகுணபுஷ விஷய

195 வறாத்தாறாய்குடாக்கலஞ்சா ஸீரொகமுவடாடி
 மிராந்நவெளவாநு வெடாஞ்சலஞ்செர் க்யூகிஷு
 பூவஸுநு வம்ஸாஜவெதா சுலவம்புசாஜு

